

obsazení

WAGNER Josef
ŠUTTA Václav
STRAKOŠ Miroslav
TEMA Petr
ŠROMOVÁ Luuba

KÖNIG Petr
SÝKORA Jiří
MATOUŠEK Vladimír
REICHENBACH Miroslav
VLADYKA Radim
TICHOPAD Zdeněk
GORECKI Janusz
JURÁŠEK Jiří
KUČERA Josef
Pláková Jarka
Macurová Jana
PRAJZLER Jiří

voj. SÝKORA Pavel
voj. DEMJEN Miroslav
voj. PITAŘ Jiří
voj. REZÁK Petr

1984

NAD i POD ZEMÍ

První sobota v novém roce - a my samozřejmě vyrazíme do terénu. Směr Odarské vrchy.

Vanča, Papik, Januš, Jura, Falda, Pepa, Vataš a novička Jana. První cíl - byl důl Jakartovice.

A v něm chiroptero-
logická kontrola a
mapovdri'. A tak
na to jdeme.

Vataš a jeho grupa
proudí mapovdri' Faldu
měřím vlnitosti a Pepa sestupinou
mezitím sečítají netopýry. Kterých je tu dnes ovšem
poskroumu. Asi se jim tu přestalo líbit.
A tak jdeme dál - tentokrát na kružberk - naskály.
Cvičit. A jak jsme to poznali - bylo to zapotřebí. Vatašovi
se třásly nohy i na "čtyřce" a přes pupak nemohl ke
stěně i další končili u "pětek" - i dokonce Pepa
(poprvé) vypadl z "čtyřky" - a to něco signalizuje. Myslím,
že dnes nejlepší byla Jana, kterou Pepa protáhl
po všech čerkách i pětkách - kde ji síce vytahal - ale
na vrchol vždy dostal. A když Pepika jakýsi koro-
lezec vzal na "hranu" a pak do "čtyřky" - odmítl
mu lezt. Myslím, že opět máme co dokázat.
A tak jsme den zakončili v restauraci
"laterna" u skvělé večere.

Antoj Puf

TAK POJĎME HORE!
NO JE TO DĚJINA. VZDYCHÁ JANA

DŘÍVE DNES

ZLATO - NETOPÝŘI

to jako v dolcích Jeseníků.
Atak jsme tam opět vy-
razili. Gazi Š1203 a omí
Raich, Často, Josef, Ljuba
Jarka, Biskup, Janus, Jura,
Papa a novici Jana a
Eda. Směr Zlaté Hory.
Vše by šlo lehce - jenže
Raich se zapoměl a zatím
co Š1203 jela na Hlučín
Raich vedl Gazu přes
Ostravu. Atak se Š1203
musela ještě jednou
vrátit do Bohumína.
Nokončně se obě auta
stráela k polední ve
Zlatých horách a akce
mohla začít.

Zatím co Často, Josef, Janus
a gaz mířili na doly na Rajčovic,
my ostatní jsme šli stoupali ke Karlově.
Naštěstí sněhu moc nebylo - a tak to šlo. Šlo to i
lehce i do Karla. Ani novicům Edovi a Janě jsme mnoho
času na rozmyšlení nedali a vhodili je do Karla. A hned
jim bylo teplo. Edovi prý až moc, když visel bezmocně na
laně, Janě mu ucpalo kladky Pätzla. Ale přežilo!
Atak jsme dle zmapovali, spočítali netopýry a
von. Nejdříve samozřejmě dámy - na mráz. A pak
my. Což lehce šlo. Avšak? No ugarýho doma. Tam jsme
to roztočili. Ažonské v nočním baru. Vrdtili se však bez
výsledku a tak nepotěšili. My jatečně - a tak jsme jim a la sport
vypili flašku rumu. Prý Jamino vstupně.

15.1. Nový den - nové výzkumy a zadání na horní patro dolu
Mir a pak na doloženou štolu. Všude nás již očekávali na-
topýři a tak šlo vše lehce. Aťorot některé členové bráceli,
že se na ně při výstupu sypaly laviny sněhu - ale
manná pravili Papa a Biskup - spalolog musí být
oteužily. A byli. Byli ovšemí vztaklí očachteli na's
kavrněovat. V Navdčeni? A my myslili na jejich zdrevi!

VZHŮRU NA KARLA.

A NYNÍ DO JEHO HLUBIN.

... A PAK TŘEBA DO OLOVĚNÉ ŠTOLY...

NA AKCI NETRADIČNĚ.

21-22.1

A opět v hojném počtu.
Obanaše stroja a v nich
Vanca, Veteš, Faldik,
Česlo, Papik, Jana, Ljubá
Biskup se svou púetkou,
Papa a Gary.

Směr? Prostějov - skupina
Javoričko a jezích výročím
schůze. A dorazili jsme
právě očas. Akorát četli
usnesení. A tak jsme do

sólu napochodovali spědo-
logicky. Ve špinavých foráčkách,
hálmách a lampách. Yer se za námi

prašilo. A hned proto raději zkončila oficiální část a
začala ta společenská. Abylo veselo. Vínoteklo, prodávaly se
losy a Vanca z Papou již vymýšleli soutěže.

Tu první - taneční skatlonky na roze - vyhrdl suveréjně náš tane-
majster Petr Kómy a hned byl favoritem všech soutěží. Ovšem
jez méně zdárně si počínal při kladání bombónu na těle
Jany (i když očetí svědkové tvrdí, že soutěž protahoval úmyslně
aby se mohl popasat na Janině těle). A pak naše barvy
hájel Biskup při opičím namlouvání - a to tak aktivně - až
znaven pad na samičím těle. Padli však i žimí - a miko-
liv při soutěžích. Brak usnul na WC, Biskup usínal a
prouhouzel se příležitostně do rána, Veteš měl stabilní formu
i žezaně a Papik mu plně asistoval. A tak seto protáhlo
až do 6³⁰ hodin, kdy nastala večerka.

22.1 Věčka' jsou prokuzem' slaviteli. Teď naše. Ale práce
voda. Připravít auta, rozloučit se s přáteli a ozhuřu na
Olšovec za kolegy netopyřy. A najento? Mapováním
dolu a fotografobím. No prostě práce pro každou ruku i
třeba tatovou, jaké vlastně Veteš.

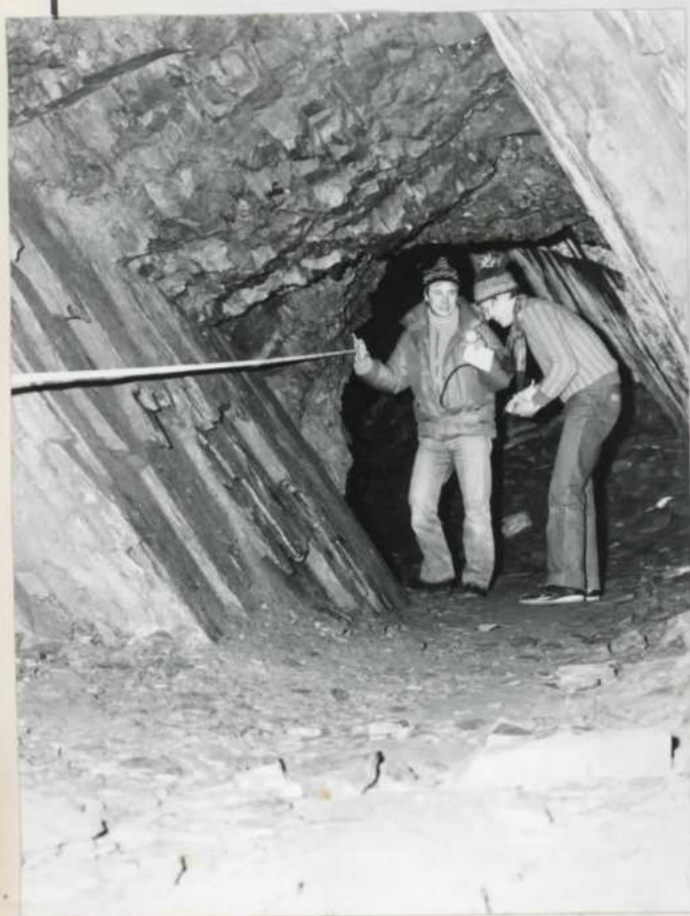
A pak opět kup do oozidel - i do škoz
která odmita' topit a zpět do Bohumína.
Ahoj Pk

TAK TO ZAČALO? ŽEŤA VYHRÁL
SOUTĚŽ TANEČNÍKŮ...

... A HNED SE PAK VYŘÁDIL NA JANE...

NEROZLUČNÁ MAPOVACÍ DVOJICE
V DISKUSI...

.. A TAK SI VENCA LÉČIL PLOTÝNKY...

REKORD ZÁLUŽNĚ

4-5.2

Podvou lítech
klidu opět
míříme do
Oderstých vrchů
podívat se,
kolik pak neto-
pýří ndm
zimuje v našich
dolech.

A kdo? Pěta, Biskup,
Papa, Ljuba, Jarka,
Jana, Yura, Faldik
Gary, Radim.

Čím? Bazema za volantem

Pěta korig. A hned to rozjela tak jsme byli v zálužně
raz-dva. A hned jdeme na to. Lana padají do vstupní
šachty - a my za nimi. Papa a jeho team sčítají netopýry
Pěta a Faldik - jdou na mapování. No pravda - co chvíli
střídali vedení - atážto podle toho vypadalo. Zato ře-
povci sa čimili. Netopýři - bylo jako máků. Překonali jsme
v jejich počtu tisíc - i rekord dolu. Ale i ty počty jsme
zvládli. A mohli vyrazit dol - na černou.

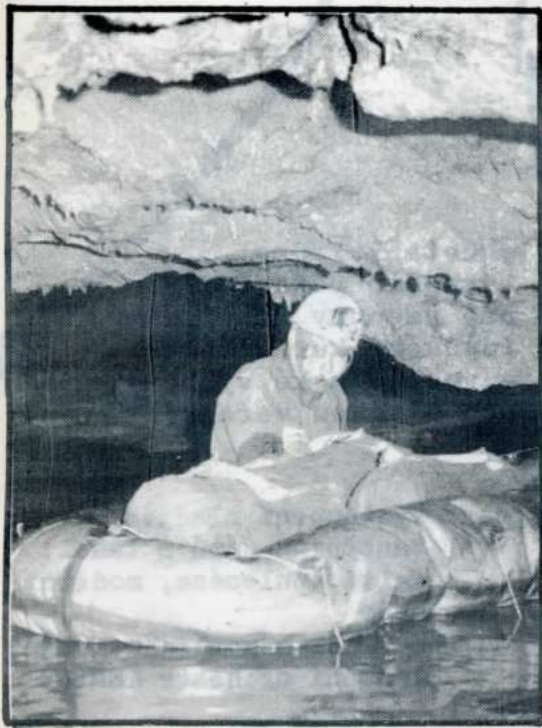
I va snáhu jsme v noci dožili až k dolu a noc slibova-
la příjemný spánek venku. A tak jsme neodolali.
Pravda před tím jsme ještě oslavili Jarčiny jmeniny.
A někteří - konkrétně Pěta - tak intenzivně, že po půl
noci buď zapomněl - nebo nestačil k spánku zatím
do spádku a upadl do hlubokého spádku přímo u
ohně a ač jsme mu nedviděli, nb spadl přímo
do snáhu. A tak ho uložili dobré duše Papa a Biskup.

5.2 Budi' nás mokré vločky a příchod Radima s kroučkem
pionýři. A tak jdeme opět do díry. A zas na netopýry
a mladí na výevik - ten vedli Radim a Pěta, zatím
co opět Papova grupa sčítala Papry. A zase rekordně!
A aby to nebylo tak fadim, stačili ještě Papa a Jana
spadnout do vody - a tak žali domů se zmrzlyma
nohama.

Ahoj

26.1. - čtvrtek - od 17.00 hodin
beseda o speleologii
posezení s průzkumníky
jeskyní klubu ORCUS

Kamarád

Bohumín (ci a pětáctice z dvaceti zemí ze speleologické z Železáren a d Nejspevnější kout dí jeskyní s p svazu, s nimiž řádali společně blinnými tajemství příklad loni pr Bzybského hřbe

Velmi úspěšná byla i výprava Pyreneos 83, jejímž cílem byly francouzské a španělské Pyreneje. „Orkusáci“ tu na mnoha přednáškách vyprávěli nejen o úspěších čs. speleologie, ale také o činnosti a poslání Socialistického svazu mládeže. Pro různé naše instituce přivezli i několik vzácných druhů fauny.

Ve svém tradičním působišti — Beskydech — objevili nový systém jeskyní Vasko a probádali hlubiny v Javoříčku, Moravském krasu a dalších místech.

MF 28.2.1984

MF 27.2.84

Z Pyrenejí na Kavkaz a domů

Stalo se již tradicí, že se nám daří práce s pionýry, pochlubili se na výroční členové ZO SSM speleologického klubu Orcus z Železáren a drátoven Bohumín. Málokdy je takováto pýcha na místě, jako v jejich případě. Vždyť nemalý díl jejich svazácké aktivity patří právě pionýrům. Porádají pro ně dnes už na severní Moravě. řadu známých a ceněných akcí, jako jsou soutěže „Co Brontosaurus nevědí!“, „Mistrovství v kulíčkách“ nebo „Expedice za vejcem Brontosaura“, které výrazně přispívají k hnutí za tvorbu a ochranu životního prostředí. Navíc mladí jeskyňáci vedou pionýrský speleologický kroužek.

Největší pozornost v loňském, a pro Orcus zatím nejúspěšnějším roce, věnovali svazáci speleologickému bádání, které například vedlo k objevu nového systému jeskyní „Vasko“ pod vrcholem Čertova mlýna v Beskydech. Těmto horám věnovali svazáci i další kus práce, kromě toho se však spouštěli i do hlubin Javoříčka, Moravského krasu a jinde.

Ze Orcus má zvuk nejen mezi čs. speleology, prokázaly dvě loňské mezinárodní expedice. Pyreneos 83 směřovala do francouzských a španělských Pyrenejí a bohumínský speleologové ji doplnili řadou

přednášek nejen o čs. speleologii, ale také o Socialistickém svazu mládeže. Druhá expedice vedla do západního Kavkazu, kde společně se sovětskými kolegy prozkoumali další část Bzybského hřbetu. Orcus udržuje spolupráci nejen se sovětskými speleology, ale kontakty má již se 45 organizacemi ze 20 zemí.

Zdatně si „orcusáci“ vedli i na poli pracovní aktivity a iniciativy. Tak loni například využili svých dovedností a natřeli část energomostu v ŽD Bohumín, přispěli i k opravě budovy Městského národního výboru v Bohumíně. Mnoho brigádnických hodin věnovali rekonstrukci klubovny, v hnutí Brontosaurus očistě Beskyd a Oderských vrchů a svému odbornému úkolu — sledování a ochraně zimovišť chráněných netopýrů.

JOSEF WAGNER

Pestrá a úspěšná činnost

»Orcusác

Jednou z dalších svazáckých orgánů členských schůze, byla základní orgán ORCUS, která bilancovala další úspěšné základny. Hodnotit bylo oprávněně k těm nejúspěšnějším.

Stalo se již tradicí, že se této organizaci daří práce s mládeží. — Svědčí o tom jak patronátní smlouva s PO SSM, tak i vlastní pionýrský speleologický kroužek, ve kterém pod odborným vedením vyrůstají nejen budoucí speleologové, ale i aktivní svazáci. Známými v našem kraji se staly také zábavně soutěžní akce pro pionýry „Co Brontosaurus nevědí!“, nebo „Expedice za vejcem Brontosaura“, která je zároveň významným přínosem k hnutí za tvorbu a ochranu životního prostředí. Velké popularitě mezi malými i velkými se těší již tradiční akce „mistrovství v kulíčkách“, jejíž 4. ročník proběhl na jaře roku 1983.

Tradičně bývá nejbohatší činnost na poli speleologickém. — Svědčí o tom řada akcí při výzkumu jeskyní v Beskydech, které vedly k objevu nového systému „Vasko“ pod vrcholem hory

Z výročních členů

ZDAŘILÝ ROK B

Badmintonisté se sešli k celoročnímu. K hlavním bodům uplynulého družstva dospělých a zlepšení pol zůstává minimální množství kvalit funkcionářský kádr. Předseda od sazené výsledky na poli sportova

V rámci Severomoravského kraje úspěšně reprezentovali především žáci, žákyně a dorostenci.

Rezervy zůstávají!

Druhého prosince minulého roku uspořádala TJ Tatra Kopřivnice II. krajský žebříčkový turnaj badmintonistů. Úspěšně si vedli naši hráči, kteří si vybojovali právo startu na národní úrovni.

Mezi nejúspěšnějšími národními mezinárodními expedicemi. Ta první směřovala již potřeby a hřebeny západního Kavkazu, kde společně se sovětskými speleology prozkoumala další část rážonu Bzybského hřbetu. Speleopalpinistickou náplň měla výprava Pyreneos 83, jejímž cílem byly francouzské a španělské Pyreneje. — Svými sportovními výkony i řadou přednášek a besed v sedmi městech Francie, Španělska a Itálie příkladně reprezentovali jak zájmovou činnost Svazu mládeže, tak vysokou úroveň československé speleologie. Dnes mají speleologové ORCUSU navázané kontakty se 45 organizacemi dvaceti zemí, a mnozí z nich již pobývali v Bohumíně.

Velmi aktivní jsou svazáci speleologové také na úseku pracovní iniciativy. V minulém roce s využitím svých speleopalpinistických pomůcek zabezpečili kompletní nátěr první části energomostu v ŽD Bohumín a také přispěli k opravě čelní zdi a fasády budovy MěstNV v Bohumíně. Obě tyto práce, které probíhaly bez klasického lešení, umožnily nerušený provoz obou objektů. Je samozřejmostí, že se členové

TEMPO 66.84

Pro životní prostředí

Ve dnech 19.—20. května ožila pustevenská pláň v Beskydech opět ruchem mladých lidí. Letos již po šesté uspořádali svazáci speleologického klubu Orcus středního odborného učiliště našeho podniku dvě akce v rámci hnutí za tvorbu a ochranu životního prostředí.

Ta první z nich — Nušičada“ se konala v sobotu a byla určena svazákům. Jejím výsledkem bylo vysbírání odpadků turistických tras mezi Pustevnami, Kněhyní, Čertovým mlýnem a Radhoštěm. V neděli proběhl již šestý ročník soutěžní akce „Expedice za vejcem Brontosaura“, věnované pionýrským oddílům našeho kraje. Cílem této druhé akce bylo

opětné vyčištění pustevenská pláně a hřebenu Radhoště od odpadků, které zde po celoroční sezóně zanechali neorganizovaní turisté. Je jen na škodu době připravované akce, že se tohoto ročníku zúčastnili pouze pionýři bohumínských škol a členové speleologického kroužku při Domě pionýrů v Bohumíně. Ale i navzdory této skutečnosti se podařilo opět mladým lidem celou pustevenskou pláň a hřeben Radhoště uvést do stavu čistoty. O aktivitě všech zúčastněných svědčila halda pytlů naplněných odpadky.

A tak turisté mohou kalimky, sklenice a konzervy opět směle vyházovat.

JOSEF WAGNER

Kolik plechovek od konzerv, papírů, obalů zanechal turistů od května loňského roku přesvědčili všichni, jež se zúčastnili další akce za vejcem Brontosaura. Množství odpadků tzv. „milovníků přírody“. Po expedici zůstávají v přírodě...

NA ŠKOLENÍ -

10-12.2

-NEB JAK JSME BLOUDILI
OKOLO JABLUNKOVA-

Poroce opět vyrdělme
manaši každoročím'aku
„Školem' - suýročím' schůzi“

Tentokrát se to ovšem
změnilo v cestovní horor.

A zavínila Jarka-
suým přesně
nepřesným
plankem místa
chaty DPH Bohumír.

v Jablunkově.

Osádka Š1203 sice nakonec
oru chatu našla - ale
ostatní příjezdějíci vlakem
to měli horší.

A tak... Ranatu přivezli okolo 23⁰⁰ hodin členové VB a
za dvě hodiny nato tentýž policiejm' vše přivezli hostující
Janu. A to již celý Jablunkov ovšem věděl, že Orcus
především na této chatě má školem' - neboť policajti obtale-
fonovali všech ostatních snad 30 chat. Proženy to tedy
skončilo dobře - horší dopadl Jurašek - ten na VB
neměl odvahu jít - a tak se vrátil do Bohumína aby
v sobotu vyrazil znovu. Anašel nás. Juru Sýkoru našťásti
z cesty vyzvedl Pepa na běžkách, když se chtěl již vrátit
a Česla s Josefem přivezli autobusík, když je našel
soufaté na cestě. A vše mohlo začít.

Dopoledne Pepa, Jura, Jarka, Jana a Jana vyrazili na
běžky - a kupodivu omi běžky se vrátili celí.

A začal sobotní velký gala program. Vanca, Biskupa a Pepa
jako tři velcí magové v maskách a důstojných kostýmech
to vše řídili. Na úvod Vanca předvedl své telepatické
schopnosti - když se zavřaným očima lehce hádal
na co Pepa ukázal. Pak sice jako telepatické schopnosti
rusil nějaký cizí element při výběru družstev - ale Vanca
se jej zbavil a vše došlo do konce.

J první ročím' veliká tomboly a diskoshow.

A nadále - denopravdu pračbum'. Vyročím' schůze,
školem' - a zjedeme opět domů.

Antj Paf.

Z počátku pěstovali turistiku a přitom se — nej-
dříve ze zvědavosti — začali zajímat o jeskyně.
Tajemné podzemí jim učarovalo a stalo se cí-
lem jejich výprav. Jenže jich bylo pouze pět a žádná
masová organizace je nechtěla za své.

„Je vás málo, tuhle činnost
nevedeme, a vůbec to je ris-
kantní,“ namítali všichni, na
něž se obrátili. A když už by-
li úplně bezradní, vyšli jim
vstříc na OV SSM v Karviné.
Mladí pochopili mladé a tak
vznikla zájmová organizace
SSM Orcus, která se po poz-
dějším založení České speleo-
logické společnosti stala také
jednou z jejich základních or-
ganizací.

Ale to už je historie. Dnes
má Orcus dvacet členů, kteří
na své konto připsali řadu ú-
spěchů. Realizovali stovky po-
zorování, desítky výzkumů, po-

Vedoucí bohumínského Orcusu
Josef Wagner po návratu z ex-
pedice Kavkaz 82.

díleli se na řadě objevů doma
i v zahraničí, a v neposlední
řadě přispěli k ochraně život-
ního prostředí.

Klubovna bohumínských spe-
leologů, v níž se scházíme k
besedě, je v suterénu starého
domu. Není to proto, že by
jeskyňáři měli strach, aby si
případným vyšším patrem pro-
ti sobě nepopudili mytologic-
kého vládce podzemí Orcuse,
ale proto, že tímto necha-

li přesvědčení, že nám uzaví-
rá vchod do dalších prostor.
Tři roky jsme jej trpělivě ose-
kávali, až jsme jej uvolnili a
objevili nový systém chodeb.

„Zážitek z toho, že jste v
místech, kde před vámi nikdo
nebyl, je fantastický,“ přizvu-
kuje Václav Šutta. „To je ta-
kový pocit, jako byste objevil
neznámý kontinent.“

„Speleologie je pro mě ta-
kovým prubířským kamenem,
na němž si ověřuji, že jsem
schopna ještě něco dokázat,“
světuje se Ljuba Šromová. „Já
se totiž normálně bojím, a když
vylezu v podzemí, mám ra-
dost, že se umím překonat. A
to ve mně evokuje dobrou ná-
ladu na delší dobu.“

Jak jste se stali speleology?
„S Josefem Wagnerem jsme
byli členy speleologického klub-
u v Ostravě. A když se klub
rozpadl, Pepovi to nedalo a
založil Orcus,“ vzpomíná Vác-
lav Šutta. „A protože mě jes-
kyňařina bavila, přijal jsem je-
ho nabídku a stal se členem
zdejšího klubu.“

„Mě sem přivedl kamarád,
který později dezertoval, ale já
jsem zůstal tomuto koníčku

vylezu, tak taký. Z toho by
mohl být solidní výzkum. Na-
konec to dopadlo tak, že mě
to vzalo, lezu s nimi a dělám
spoustu věcí navíc.“

„Velmi dobře vaří,“ ozývá se.
Václav Šutta.

„To jsem také nejmilovaněj-
ší,“ přiznává Ljuba Šromová,
„a mám plné ruce práce s
tím, abych vše, co vařím, před
nimi uhlídala, protože jsou pa-
žraví a zblajzli by mi to hned
z kotlíku. Takže dělám kucha-
ře, v cizině tlumočnicka i ce-
lou řadu věcí, do nichž se
pánům nechce. A také trochu
výzkumníčkám.“

Je to nebezpečný koníček?
„Tato disciplína je nebezpeč-
ná pro ty, kteří nemají dob-
rou fyzickou a technickou prů-
pravu, odborné speleologické
znalosti a nejsou psychicky
připraveni. Mezi ztékáním hor
a objevováním podzemních jes-
kyň je totiž podstatný rozdíl,“
zdůrazňuje Ljuba Šromová.
„Člověk musí být sám k sobě
upřímný a přiznat si, na co
stačí a na co ne. Pouze začá-
tečníci se chtějí pouštět do ú-
kolů, na něž evidentně nesta-
čí, aby kompenzovali svůj kom-
plex z toho, že ještě nic ne-
dokázali. Proto vedoucí výpra-
vy musí dokonale znát své lí-
di a podobné případy rázně
odmítnout.“

**Co vše musí adept této spor-
tovně vědní disciplíny znát a ja-
ké vlastnosti by měl mít?**

„Každý prochází horolezec-

Miroslav Reichenbach obdivuje krásu kavkazského podzemí

což znamená i správnou dáv-
ku strachu.“

„Musí být kamarádský tak,
abychom se na sebe mohli vzá-
jemně spolehnout,“ doplňuje
Václav Šutta. „A taky mít chuf
přemoci nechuť k tomu, do če-
ho se mu nechce a kus zdra-

vrších, v němž byla největší po-
pulace netopýrů. Zde jsme vy-
budovali experimentální zimo-
viště netopýrů. Dále jsme na-
příklad zachránili i Důl Záluž-
ná, který měl být zavezen od-
padky. Nejdůležitější však je,
že se stavy netopýrů zvyšují.
V jednom zimovišti, kde bylo
před dvěma lety 57 netopýrů,
jsme jich letos napočítali 450.

JESKYŇÁŘI Z ORCUSU

věrný,“ prozrazuje Miroslav
Reichenbach.

„Mě zkrátka doběhli,“ při-
pomíná Ljuba Šromová. „Když
totiž nastupoval Josef do ŽDB,
požádal mě při vstupní pro-
hlídce, zda bych s nimi jako
psycholog nechtěla externě spo-
lupracovat. Vybarvil mi to tak
růžově, že jsem si řekla, děv-
če, o to nesmíš přijít, to bu-
de zajímavé. Před vstupem do
jeskyně uděláš test. A když

kým a jeskyňařským výcvikem
a potom z těchto disciplín
skládá praktické a teoretické
zkoušky.“ Říká Josef Wagner.

„Je nutné, aby se podílel na
brigádách, tedy na zajišťová-
ní hospodářské činnosti, což
spousty zájemců odrazuje,“ do-
dává Ljuba Šromová. „Ale ne-
dá se nic dělat, kdo se chce
zúčastnit expedice, musí si u-
mět na ni vydělat. Dále je třeba
mít švihový test.“

vé ctižádosti,“ připojuje se Mi-
roslav Reichenbach.

„Dále musí být správně stře-
lenej, bez toho se jeskyňařina
také dělat nedá,“ uzavírá Lju-
ba Šromová.

**Kdy jste se začali zabývat
výzkumnou činností?**

„V roce 1974 začaly stou-
pat úrazy speleologů, a to nás
vedlo k tomu, abychom se spo-

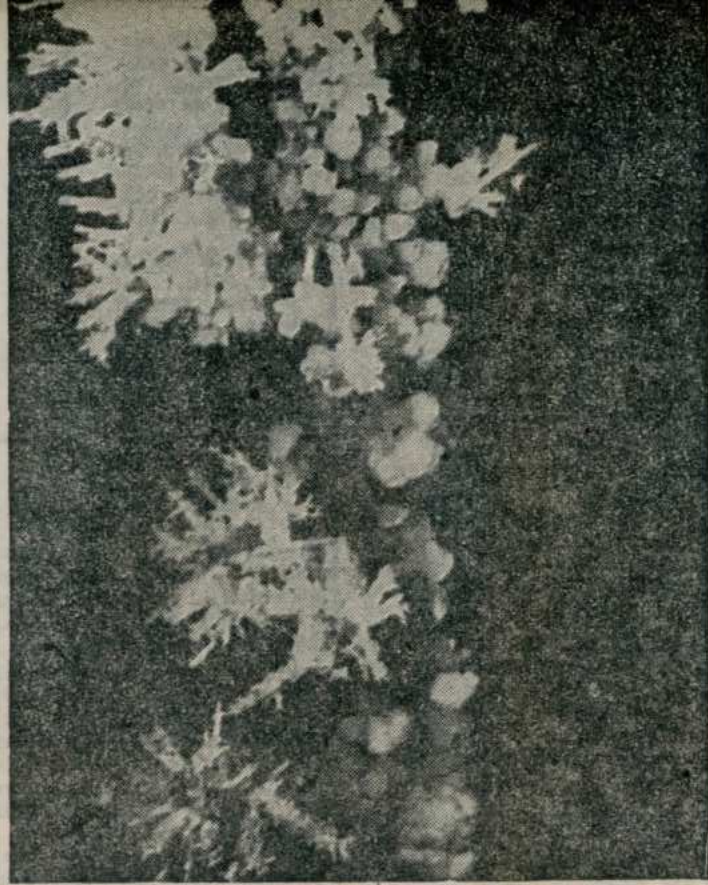
porádek. Všichni (přestože většinu tvoří muži) se dokonce dobrovolně přezouvají a donutí k tomu i návštěvu.

Jeskyňáři z Orcusu na besedě zastupují: Ljuba Šromová, promovaná psycholožka Železáren a drátoven v Bohumíně; Václav Šutta, elektromontér Dolu Jan Šverma; Miroslav Reichenbach, údržbář n. p. Tatra Čadca, a jejich vedoucí Josef Wagner, mistr odborného výcviku učiliště ŽDB.

Speleologii nebo-li jeskyňářství můžeme definovat jako sportovně vědnou disciplínu, zabývající se studiem jeskyní, jejich popisem a mapováním. Co vás na této činnosti tak zaujalo, že se jí ve svém volném čase věnujete?

„Především to je aktivní využití volného času,“ říká Josef Wagner. Ale než stačí něco dodat, ozve se Miroslav Reichenbach: „Tehle koníček vám zabere veškerý nepracovní čas. A když ho chcete dělat pořádně, k ničemu jinému se nedostanete. Ale zato také poznáte, co je to radost.“

„Jenže tehle pocit nikomu nespadne bezpracně do klína,“ zdůrazňuje Josef Wagner. „Většinou je nám odměnou za lápotnou námahu. Jako například v Cyrilce. V této beskydské jeskyni, která měla 200 metrů chodeb, jsme v roce 1976 objevili kámen, o němž jsme by-

Překrásné drúzy kalcitových krystalů dávají krymským jeskyním zvláštní půvab.

„Jejich cílem bylo otestovat lidi a stanovit optimální kritéria zátěže,“ vysvětluje Josef Wagner a pokračuje: „Obdobné pokusy jsme realizovali i v hlubokých propastech Krymu. Tuto sérii výzkumů jsme ukončili v roce 1979 a s jejími výsledky jsme seznámili zájemce v časopise Československý kras.“

Od roku 1975 se soustavně zabýváme otázkou, proč v Beskydech ubývají netopýři. (Netopýři jsou totiž nejen indikátory zdravého životního prostředí, ale jsou užitečnými savci. Například netopýř velký spotřebuje během letního období dva kilogramy škodlivého nočního hmyzu.) Tuto akci jsme realizovali ve spolupráci s dr. Zdeňkem Rumlerem z Vlastivědného ústavu v Olomouci. Později jsme tento výzkum uskutečnili v Oderských vrších i Jeseníkách.“

„Takhle se to docela hezky poslouchá,“ podotýká Miroslav Reichenbach, „ale ono to nic jednoduchého nebylo. Kromě jiného jsme každý měsíc museli kontrolovat zimoviště. Jednou se s námi na takovou zimní revízi vypravili i dva redaktoři z jednoho ústředního časopisu a odnesli to zápallem plíc.“

„V roce 1982 skončila základní etapa tohoto výzkumu,“ vysvětluje Josef Wagner, „jejím výsledkem například bylo uzavření starého dolu v Oderských

Psycholožka **Ljuba Šromová**, která je výbornou kuchařkou, si vysloužila přezdívku „Máma Vitana“.

Hlavní náplň naší práce ale tvoří komplexní výzkum beskydského pseudokrasu.“

Beskydské podzemí je podle pověstí a legend naplněno poklady, které jsou skryty v nepřístupných prostorách jeskyní. Mají tyto báje reálný podklad?

„Na základě praktických zkušeností můžeme potvrdit, že v nitru hory existují neznámé prostory a že pověstí Valachů mají racionální jádro,“ říká Josef Wagner. „Poklady v beskydském podzemí opravdu jsou, ale jiné, než si lidé představují. Jsou to například jeskyně Cyrilka a Kněhyně. První je nejdelší a druhá nejhlubší pseudokrasovou jeskyní svého typu v ČR.“

Známé lokality dokumentačně zpracováváme a cílem našich výzkumných prací je objevit nové jeskyně. V polské části Beskyd se touto problematikou zabývají naši přátelé v Bielsko Bialéj.“

Vaše pestrá škála zájmů přesahuje i hranice naší vlasti. Kolik zahraničních expedic jste uspořádali a jakou měly náplň?

(Pokračování na str. 7)

Jeskyňáři z Orcusu

[Pokračování ze str. 5]

„Prozatím jsme uspořádali patnáct expedicí,“ odpovídá Josef Wagner. „Například sedmkrát jsme byli v Sovětském svazu, z toho čtyřikrát na Kavkaze. Při těchto expedicích jsme se zaměřili na objevování a dokumentaci kavkazských propastí. Pořádilo se nám objevit čtvrtou nejhlubší propast tohoto pohorí, která má asi 650 metrů, a dalších deset menších, z nichž tři měří přes sto metrů! Všechny jsme komplexně zpracovali, včetně dokumentace.“

„Objevíli jsme a prozkoumali 1 nové části známých jeskyní,“ podotýká Miroslav Reichenbach. „Tyto výzkumy jsou důležité pro hydrologii a geologii. Ale jinak Kavkaz — to je nádherná a jeho podzemí — to je kouzelná pohádka.“

„Zde jsou jedny z nejkrásnějších jeskyní a skalních měst na světě,“ — říká nadšeně Ljuba Šromová. „A setkání s lidmi, kteří zde žijí, i s našimi přáteli speleology, patří k nezapomenutelným zážitkům.“

Expedice nejsou lacinou záležitostí a mnoha závistlivcům vrtá hlavou, jak získávají potřebné prostředky...

„Děláme to, co umíme,“ zdůrazňuje Josef Wagner. „Vycházíme vstříc potřebám našeho ná-

dohromady jako v Čapkově pohádce o pejskovi a kočičce.“
„No vidíš,“ připomíná Šutta, „a já vám potom udělal palačinky.“

„Tak to tedy byly palačinky?“ diví se Reichenbach. „Vždyť ti z toho vycházely takové nedobré hrance, že jsi raději utekl, abychom tě nezastíli!“

„Dobře, tak přiznávám, že se mi podařilo uvařit vločky velice špatně,“ kapituje Václav Šutta.

„Faktem je, že od té doby všichni — až na Vaška — mají z vloček hrůzu,“ konstatuje Ljuba Šromová. „A když mě zlobí, jsou misní a vymýšlejí si, tak jim za trest uvařím vločky — a je pokoj!“

A jaké mají plány?

Dokončit adaptaci nové klubovny, pokračovat ve výzkumech beskydského pseudokrasu i netopýrů a uspořádat v Bohumíně mezinárodní fotografickou výstavu se speleologickou tematikou.

Václav Šutta instaluje v jeskyni expanzní nůty...

Nadále chtějí pečovat o pionýrský speleologický kroužek a pořádát pro děti zábavné akce s výchovným zaměřením, jako je například populární expedice „Za vejcem brontosaura“.

Venku se zešelfilo, sníž se deštěm bubnují do oken. Do klubovny se co chvíli přicházejí ohřát ti, co dnes pracovali na stavbě. Vaří se káva, shání cukr. A když se zeptám, kolik hodin již na adaptaci nové klubovny odpracovali, všichni se po sobě lišácky dívají a nikdo se nemá k odpovědi. Konečně jeden z těch, co přišli z venku, řekne: „Stejně by nám nikdo nevěřil, že jsme těch několik tisíc hodin odmakali zdarma. Hlavně pro nás je, že budeme mít novou klubovnu.“

JOSEF HORÁZNÝ

Snímky Josefa Wagnera

Společenský přínos speleologů ORCUS

BOHUMÍN (Josef Wagner) — Mládežnický speleologický klub ORCUS bilancoval další úspěšný rok své činnosti.

Tato organizace SSM se daří práce s mládeží: má patronátní smlouvu s FO SSM a vlastní pionýrský speleologický kroužek, ve kterém pod odborným vedením vyrůstají budoucí speleologové i aktivní svazáci. Známé se v našem kraji staly zábavné soutěžní akce pro pionýry „Co Brontosaurus nevěděl“ nebo „Expedice za vejcem Brontosaura“, která je zároveň významným přínosem ke hnutí za tvorbu a ochranu životního prostředí. Populární je dále mistrovství v kuličkách, jehož 4. ročník se uskutečnil na jaře.

Najbohatší je v klubu ORCUS činnost na poli speleologickém. Výzkum jeskyní v Beskydách vedl

k objevu nového systému „Vasko“ pod vrcholem hory Čertův mlýn. Členové se dále zabývají výzkumem dynamiky mikroklimatu jeskyní v Beskydách, výzkumem změny teplot masívu a dalšími odbornými problematikami, které směřují k objasnění vzniku a vývoje nekrasových jeskyní. Speleologické akce se také konaly na Javoříčsku, v Moravském krasu, v Broumovských stěnách.

ORCUS těsně spolupracuje se zahraničními speleology. Zúčastnili se mezinárodní expedice, která směřovala počítet na hřebeny Západního Kavkazu v Sovětském svazu. Speleoalpinistickou náplň měla výprava Pyrenos-83, jejíž cílem byly francouzské a španělské Pyreneje. Svými sportovními výkony, přednáškami a besedami v sedmi městech Francie, Španělska a Itálie, bohumínští speleologové příkladně reprezentovali zájmovou činnost SSM a vysokou úroveň české speleologie. Tradiční spolupráce se sovětskými a polskými speleology vyústila ve čtyři výměnné akce v jeskyních polských Tater a Krymského poloostrova. Dnes má již ORCUS navázanou spolupráci se 45 organizacemi 20 zemí. Jeho posledními hosty byli v Bohumíně

členové klubu San Giusto z Terstu v Itálii.

Svazáci speleologové s použitím speleoalpinistických pomůcek zabezpečili v loňském roce kompletní nátěr první části energomostu v ŽD Bohumín a přispěli k opravě čelní zdi a fasád budovy Měst. NV Bohumín. Tyto práce proběhly bez klasického lešení a umožnily nerušený provoz obou objektů.

V uplynulém roce byla zakončena 1. etapa rekonstrukce staré budovy, která již v létě bude speleologům sloužit jako klubovna, sklady, fotokomora a dílna. Tyto prostory budou využity i pionýrské kroužky a připravovaná stanice mladých přírodovědců.

Členové ZO SSM ORCUS se zapojují do hnutí Brontosaurus, čisti turistické cesty v Beskydách a Oderských vrších, sledují a chrání zimoviště chráněné netopýří fauny. Každý člen odpracoval průměrně 450 hodin.

Důkazem jejich aktivity jsou dvě společenské večery u rázových příležitostí, výstava fotografií v městském kulturním středisku, besedy a přednášky (dohromady 30) pro organizace NF a veřejnost.

Na snímku vlevo: Sestup do dolu Karel v Jeseníkách, do významného zimoviště netopýří.

Zprávy
* Karvinsta

KALVÁRIE NA BĚŽKÁCH

NEB DŘINA NA KNĚHYNI I PRÁCE NA KLUBOVNĚ

4.3

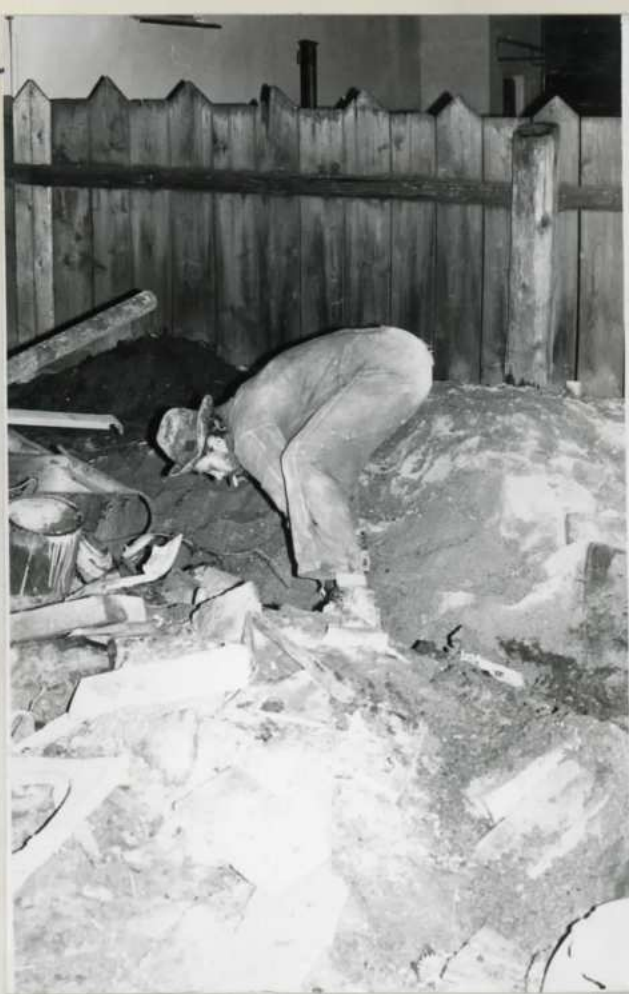
Calý týden
trávíme
na klubovně.
Sobotu též.
Šturmu jeme
s rekonstrukcí.
Někdo více
někdo méně.
Biskup ve
svém „fochu“
malíře

a natěračce,
Papa a Venca se změnili
v obkládače, dlaždiče, betonáře i jiná povolání.
Bokužel jako vždy - trávili všechny volné chvíle
tytéž trávě... Venca, Biskup, Papa, Ljuba....
Ale v neděli - 4.3 měnime klubovnu za Beskydy - tedy
za kněhy. Venca za volantem, Josef, Papa, Janusz,
Jana a novic Radan - ukacany jako Palacky
vyjezdaji na Fustevny, berou běžky - a pak to
začalo. Josef a Radan stali na těch dřevach poprvé
a též to vypadalo. Spíše putovali zadkem po zemi
než běželi. I počasí nám přestalo přát. Mlha, víchř
a ledová plocha místo sněhu. A tak to byla opravdu
kalvárie. Do kopce na sedlo kněhyně to ještě
šlo ale pak přišel sjazd k jaskyni. Hole, lyže i
borci spíše putovali vzduchem než na běžkách.
Myslím, že i Chaplin řadu pádů a saet mohl zabi-
dět. Přistáli jsme u díry a šup do ní. „Pajru“ bylo
jako máku a tak padl další rekord. Pokřtili jsme
mladé Janu a Radana a hop opět na běžky a začal
druhý díl kalvárie. Jen pomocí Boží jsme to
všichni přežili. Akam nyní? No navštívit Raicha
v jeho bloku v čadce. A tak jsme jej z něj vyhra-
li - konstatujice, že nám pěkně kymá! Ahoj Peda

TAK BĚŽKY... A HORE...

..TO JÁ SE RADEJI SEHNŮ K LOPATĚ...

.. NĚKDO JE OBKLADAČEM ...

A NĚKDO MALÍŘEM

SPELEOFORUM- NETOPÝŘI- I SKÁLY

16-18.3
24-25.3

16-18.3 Spaleoforum
Atam vyráží Papa,
Venca aby přadvadli
naša zahramičm'
úspěchy v minulém
roce. V hotelu Zlatá
Lipa v lipovci se jim
to perfektně dařilo

17-18.3 Jasamiky - Zlaté
hory atam vyráží
Vataš, Kořmý aby spolu
s Garym v dolčech
obabrali ozorky
netopýři. I tato akce

K ochraně životního prostředí byl zaměřen šestý ročník celoklasní soutěže pionýrů „Co Brontosaurus nevěděl“, kterou již tradičně připravili svazáci Orcusu našeho středního odborného učiliště. Soutěž, která prověřila znalosti o přírodě a její ochraně, opět prokázala svou zvětšující se popularitu a zvyšující úroveň znalostí mládeže v této oblasti. Tohoto ročníku, jenž se uskutečnil 28. března t. r. v domě mládeže, se zúčastnilo 17 čtyřlenných družstev z Bohumína, Karviné, Haviřova a dalších měst okresu. Zvítězilo družstvo základní školy na ulici ČSA v Bohumíně před dětmi ze Skřečoně. Soutěž byla teoretickou přípravou a závěrečnou pozvánkou na 6. ročník „Expedice za vejcem Brontosaura“, která je opět připravována svazáky Orcusu a proběhne ve dnech 19.-20. května t. r. na Pustevnách. Jejím cílem bude vyčistit od odpadků tuto nejfrekventovanější turistickou Beskyd. Na snímku předává ár. Rumler vítězům soutěže „Co Brontosaurus nevěděl“ diplom a věcné ceny.
Text a foto: Josef Wágner

vyty povam
ili v lihu. I když
Pěta dočasné těž.
vědeckých důvodů - aby lépe
jak se takový netopýř v lihu
raží tentokrát Radim a česlo
ašeho dorostu. To jako speleo-
nýři. Nemí na'm ovšem zndmo
adým na první akci speleologii
bzískat. Cyrilka v rímě - to nemí

ž večer 24.3 vyráží Papa, Yana,
adapka speleologie Katka.
A tak v neděli za hustého
všech cestách to začalo.
hny šokoval Tom který lehce
i pětková cestý nic si
Horsi to bylo s kotkou, pro
Papa nemusel slézt na
arátčimky. No nakonec ji
Ahoj Pap

NA SPELEOFORU...

NA KRUŽBERKU

COŽE „PĚTKA“?
TO NENÍ PROBLÉM
PRAVĚ TOH!

V JESKYNÍCH BUDY A PEŠŤI

5-8.4

A byla tu další zahráměm akce. Tentokrát do Maďarska a přímo do Budapešti.

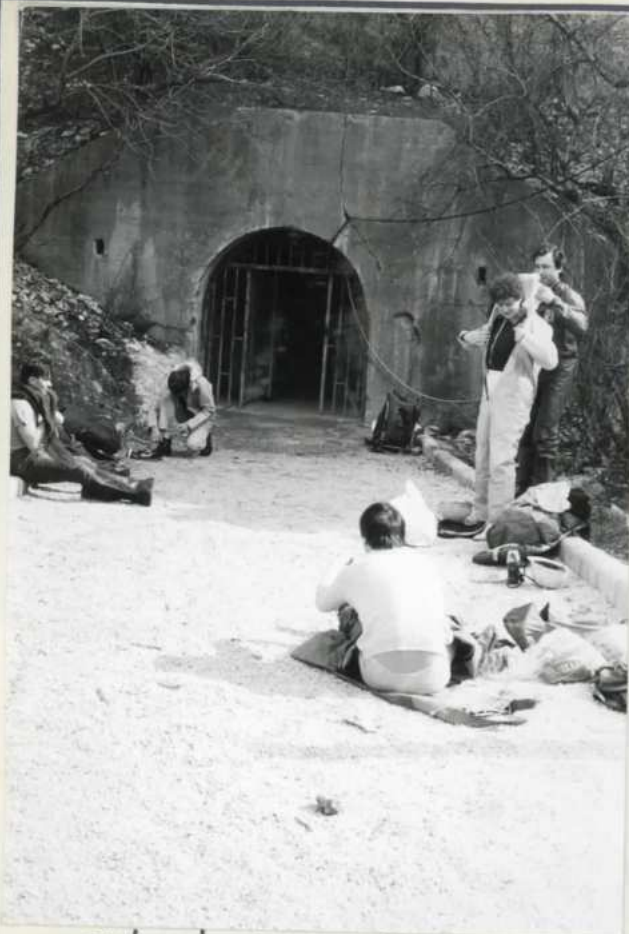
5.4. Odpoledne nasedají do naší skvělé Š1203 Papp, Josef, Ljuba, Janusz a za volant Váňa. Brzy se ukázalo že naše Š1203 nemá tak skvělo- když před Valmezem odmítla dále jet.

Oprava by trvala podstatně kratší dobu, kdy by si Váňa nachal od laicků poradit kam sáhnout. Bohužel nenechal a tak jsme jeli dále s hodinovým zpožděním.

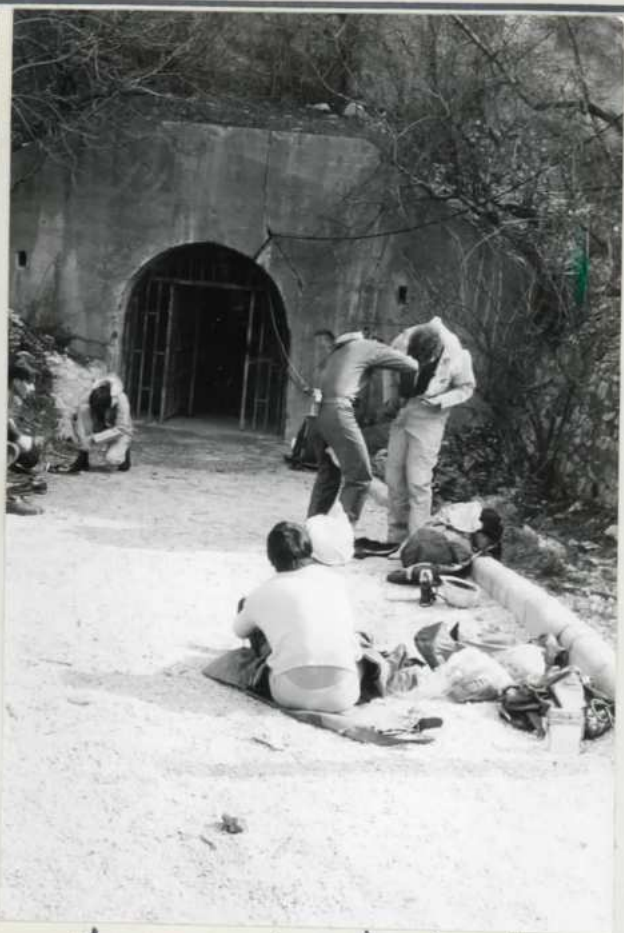
Do Budapešti jsme dorazili po desáté a jeli se hledat byt našeho přítele Ference - což se nám kupodivu zdařilo na první pokus.

Na zápraží paneláku nás očekával již netrpělivý Ferencův otec a našťáště znajíce slova osm slovenských slov nás uvítal - sdělující, že Ferenc je ještě v Moskvě - ale přijede. A tak jsme rozbili Ferencův pokoj a spokojeně zalekli.

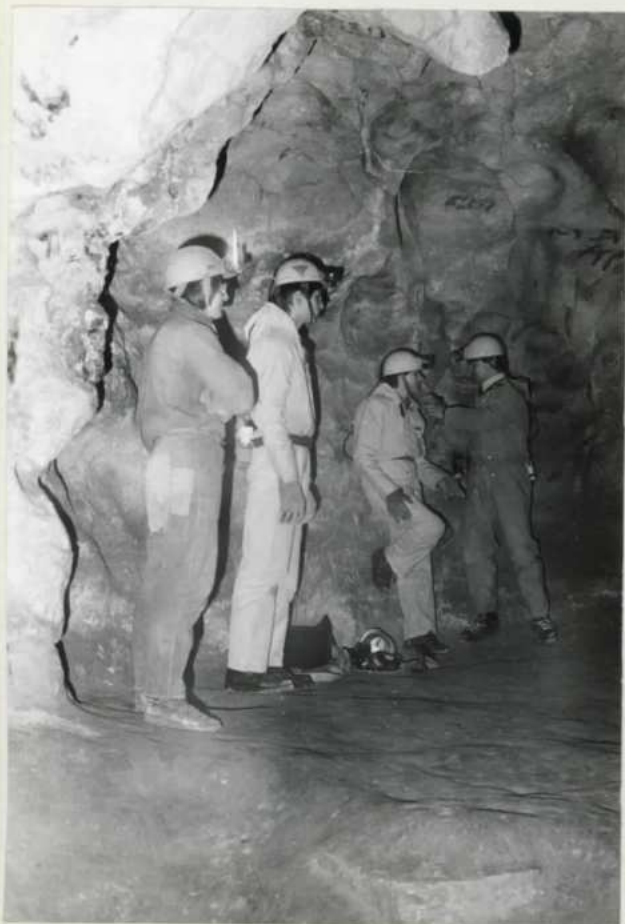
6.4. Brzo ráno Váňa, Papp a otec Ference vyrazili na hlavní nádraží, kde měl Ferenc dorazit Moskevským expresem. Dorazilo sem sice mnoho lidí - ale Ferenc nikoli. A tak jsme měli volno dopoledne a mohli vyrazit do Budy a Pešti, a ježich obchodů. Váňa se vrhal na každý stánek se zmrzlinou, Ljuba na vše, kde se skvěl nápis „DIVAT“ - (což často znamená móda) Papp na foto-king, Josef okoukával maďarčky a Janusz vše. A tak jsme se spokojeni a bez peněz mohli vrátit k Czepregým - kde nás již očekával Ferenc.

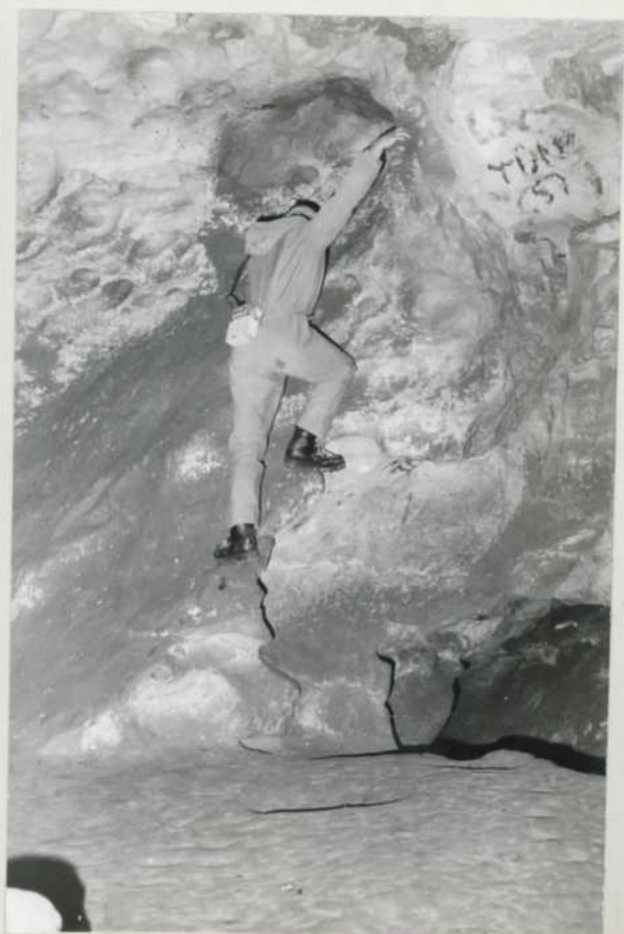
SHIM VĀH MADAM POMOCI...

.. NĚ, KALHOTKY MĀM ĚISTĚ...

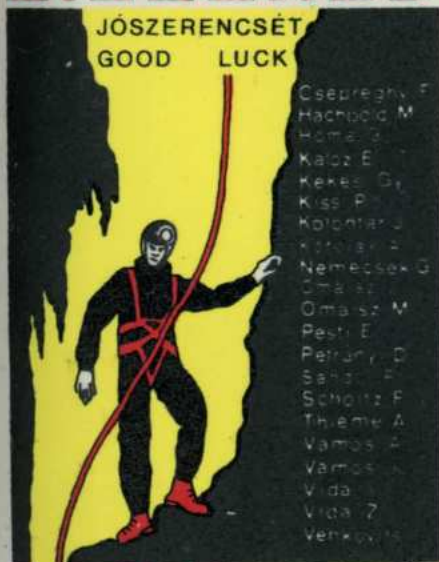
.. A MY SE ZATĪM PODIVĀME NA VENCU..

VYLEZU .. NEVYLEZU?

A odpoledne? Jedeme do skladu klubu Diogenes kde nás očekává vedoucí klubu András. Otvíráme bacherovku a domlouváme další program.

DIUGENES

1984 VMTE BUDAPEST

Považeri opět vyrazíme do Budapešti. Tento krát nachová včera naši škodu odpočínat a jedeme taxiky. Cíl? Čarda - neboli vinnána. Usedáme k objednanému stolu a zahájíme ochutnávku včera poletek. No bylo to náročné zahájení. Ještě, že oba Papíci hrdě bojovali za Dorcus. Vypili co jim bylo malito. Brzy celá čarda začne zprvata Vašek bohužel též. Atak raději čardu zavřeli a jdeme do vedlejší hospody, kde vyhrávala cigánská grupa. Opět další značky vč. A večer. Přýspacia lita - rybi polévka - ovšem včera biftek. Známý žrout Papa ji lehce spolykal - narozdíl ad Papika, kteréto zasytily 3 lžičky. A tak jsme zavřeli i tu hospodu a mnozí

silně znaveni sedvema lahvemi ještě v ruce vyrazili k Ferencovi.

7.4 Dnes jdeme do jeskyně Matyás - Hagyi - Bartang, lažici nadraji města. Právda někteří - jako Josef - silně znaveni. Jeskyně je fajn. Amisucha - arri metro. Několik kilometrů chodeb, kominů, traverzi a dlouhých plavek - což dělalo potřebe pouze k zubě - která se občas bala více roztáhnout nohy a při plazení silně sténala (ndmraznámo proč). Cely systém jsme zaneholik hodin zdolali i nafotili v doprovodu Ference a Andrása. a jeli opět do centra - na oběd.

Odpoledni siestu jsme strávili v okolí našeho bydliště kde jsme opět ochutnali vřachny druhy zmrzlin a večer vyrazili do bytu Andrása - na promítání diapozitivů. i závěrečnou oslavu, ze které tentokrát zcela odpadla šjuba pro celkovou indispozici. Papíci však opět byli ve formě. a tak v noci opět uleháme u Ference, na což se rázně vždy nejvíce těšila nově vznikající dvojice Vanoušek - Papik.

8.4. Den loučeni. Ráno ještě vyrazíme na prohlídku pamětihodnosti Pešti a znachucami davy cizinců sarracime zpět. Naposled vyjádáme Ferencovu rodinu, ženáš po celou dobu hostila a jedeme domů. A jako vždy alespoň sjednou poruckou. Anžij

TAK VÁS VÍTAM, PRAVÍ' PRESES...

.. NOMÍT HEZČIHO NĚCO VEDLE SEŽE
ISEM! ŠPOKOJEN.. PRAVÍ' PEPIK..

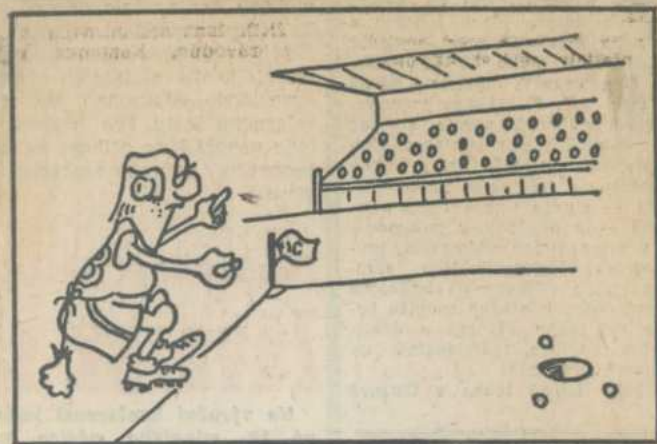

TAK.. UTRACENO..

HA.. JSOU NÁM V PATAČH..

V. mistrovství v kulíčkách

Je tady jaro a s ním i 5. ročník mezinárodního mistrovství v kulíčkách, které již tradičně pořádá ZO SSM speleologického klubu ORCUS při SOU našeho podniku. Kde a kdy? Na hrozenkárském hřišti u restaurace „Na kuželně“ v Bohumině v sobotu 21. dubna t. r. Zahájení této netradiční akce tříletých družstev oblečených do typicky dětských oděvů je ve 14 hodin. Pokud máte zájem se této recesní akce zúčastnit, tak zašlete přihlášku na adresu ZO SSM ORCUS, Gottwaldova 766, Bohumín 1.

Text a foto: —JW—

A bylo opět jaro a s ním
Mistrovství v kulíčkách.

Bohužel „betonová bohuminští mamiači“ nadm také během zimy stačili vybetonovat naše tradiční hřiště u klubovny a tak jsme 5. ročník museli přenést až na hřiště ke kuželně. Navzdí. Již od ročníka zavládl čilý ruch a brzy bylo jasné - i kolemjdoucím, že se chystá velká událost. A ve dvě odpoledne to vše začalo. Deset družstev nastoupilo na čele s rozhodčími, které letos tvořili Dážo, Eda a Krápek a našimi hosty s hostkami Vencou a Čestem. Za slavnostních fanfár přinesli nosiči zařazenou a pak příběh i olympijský oheň. Slavnostní projevy, slib sportovců, čestný vrh samotného předsedy Fic - kterého opět hrál Pepik a boje začaly. Pravda - rozhodčí opět se párkrát setli, a bojovato se urputně. Vše ale marno - horčí favorite Baby team - neboli rodina Pokorných - byli opět ve formě a vše vyhráli. NO uzvidíme za rok?

TAK ZAČÍNE!

.. AŽIŽ DRUŽSTVA NASTUPUJI!

.. PŮVABNÉ HOSTESKY VĚNCA A ČESLO NESOU
PŘEDSEDU FIC K ČESTNÉMU VRHU

.. A TO JSOU NÁŠI! OPĚT NEUSPĚLI!

BRONTOSAURUS A JESKYNĚ

19-20
5.

A já tady
opět jednou
z tradičních
akcí - to jako
„Nušidka“
a „Expedice
za vejcem Bronto-
saura“ a bohužel
jsme v tomto roce
na to sami. „1. koňská
stihací perut“ zcela zklamala a vše již vzdala.
Atak jedeme sami.

19.5 - Št203 - a my - Paps, Vašak, Šjuba, Biskup a jezich ratalasti
a ve vlaku Vataš, bratři Cicová a Papik míříme na Pustevny.
Ovšem sobota - je den jaskynářský. Spaleologové míří načertův
mlyn - kopat a Šjuba vede přítomně uhně na sbírání odpad-
ků na kněhym a čertův mlyn. Amy zatím kopáme.
Na úrovní Čertovy díry otvíráme všechny terány propadli-
ny. Stále marně. konečně se „pepa“ probíjí pod povrch -
dva metry a konec. Pak ho následuje Biskup s větším
úspěchem. Čtyři metry hloubky - skoro v závalu - a zase
konec. No dnes se nám navede. Po marné má-
maza balíme nářadí.

Vracíme se na Pustevny - a chystáme přípravy na večer.
Byl velkolapý. Paps hrál mosťop na kytaru, láhve kolovaly
tak extenzivně že Vanca usnul uohně, Papik prudce
zčarvala když přišla bouře (to když Biskup nezajistil počasí)
dotázal si řádně pouchat obličej cestovními líšaji?

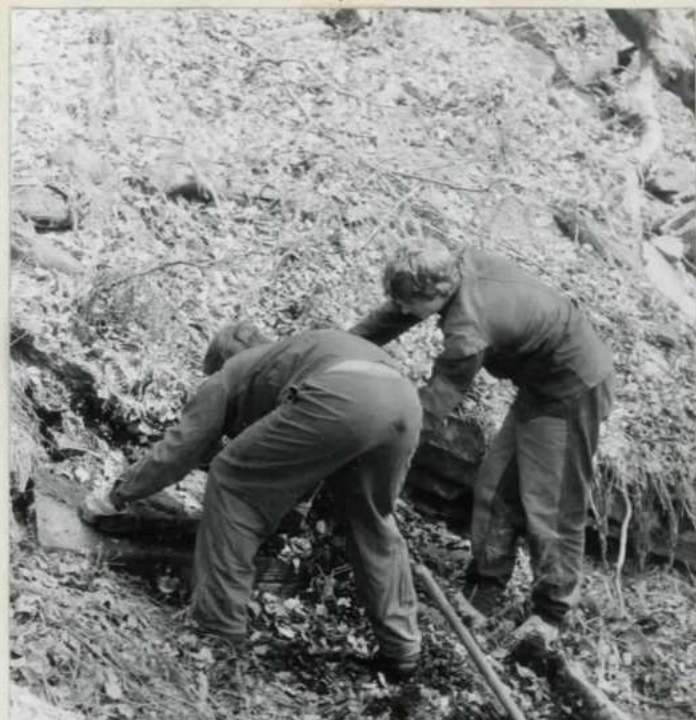
20.5 Nadešla nás víta sluncem a my čekáme přimýřu
na „Brontosaura“. Kromě našich kluček z kroužku
napřijeli. A tak jsme se vrkli na odpadky sami.
před zraky udivených tenistů. Vysbírali jsme co se dalo
naplnili pytle konzervami a kalimky, posbírali vratná
láhve a „brontosaurí vajce“ nechali našim dětem.
A mohli opět Pustevny opustit.
Tak ahoj! La vk?

Pejs

TAK JSME ROZKOPALI ČERTŮV MLÝN

.. A TAK JSME LIKVIDOVALI CO TURISTÉ NADĚLILI BESKYDÁM

Za vejcem Brontosau

— je název expedice, která se uskuteční 20. května to-
ku na Pustevnách. Tato akce je určena všem milovní-
rody, kterým leží na srdci ochrana životního prostředí

Na pětičlenné týmy přírodo-
vědců, výzkumníků a badate-
lů, zkrátka vědců všech oborů
a cestovatelů, čeká nelehký ú-
kol — nalézt v oblasti Puste-
ven vejce živočichů, kteří zde
před staletími žili. Pro zdárný
vývoj brontosauřího vejce a
další život mláďáte je třeba
vytvořit vhodné podmínky.

Jak? Jednoduše. Každý člen
expedice vyčistí beskyd-
ky, stezky, chodníčky
odpadků, které zde lidé
bě zanechali. Na nejméně
pilnější a nejsnaživější
nky čekají hodnotná
Takže se máte nač tě-
Sraz družstev oděných
bavených pro náročnou
dící je 20. května toh-
v 10 hodin na Pustev-
Příhlášky zasílejte na
ZO SSM ORCUS, Got-
766, 735 81 Bohumín.

MORAVSKÝ KRAS .84.

29.5
3.6

Stalo se již tradicí
že každoročně
na výcvik mladých
vyjíždíme
do Holštejna
k Houčkoví.
Najemak tomu
bylo i tento
rok.

29.5 A tak do naší ŠROB usadají Veteš, Paps a Jana
a s nimi naši členové kroužku, aby vyrazili opět do Mo-
ravského krasu. V Holštejně nás již toužebně očekávala paní
Houčková i skličí od základny - atak jsme se mohli ihned ubyto-
vat. Mladí sice ještě dlouho do noci nemohli usnout
a Veteš ihned zamířil do hospody - ale nic zvláštního se nedělo.

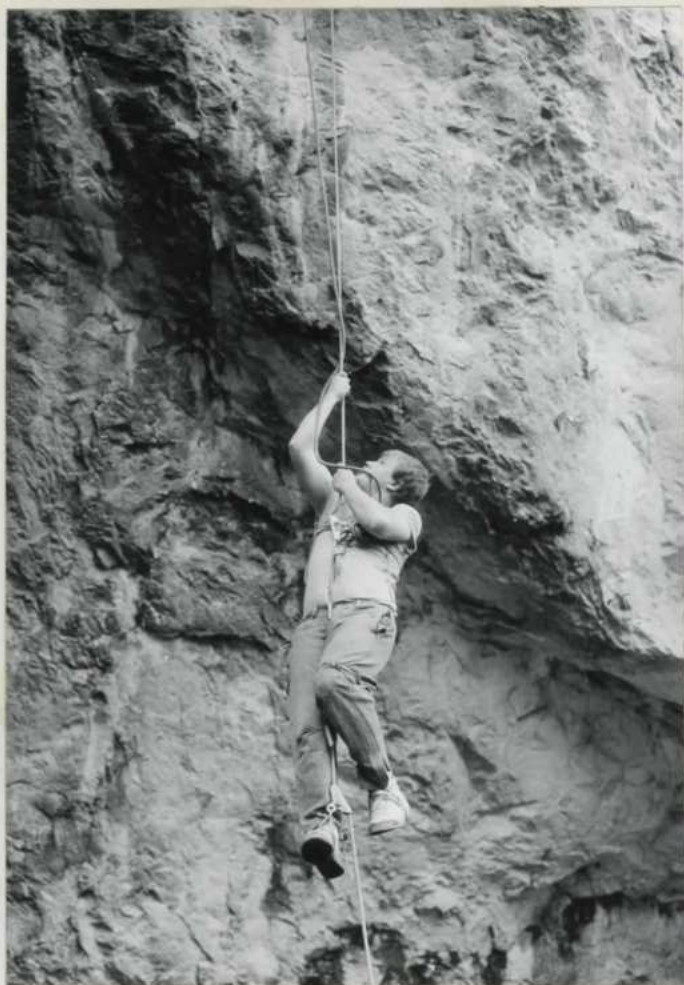
30.5 Program je komplikovaný. Veteš a Paps jedou do Brna
naasedmí UVĚSS a Jana vede mladé na poruchovou
ekursi krasem. Je sice obdivuhodné jakou důvěru domí
Paps uložil, když ji svěřil tak komplikovaný úkol
jako projít krasem dle mapy a turist. značek a ještě
k tomu vstít sebou další lidi - ale ještě podivuhod-
nější byla skutečnost - že opravdu do Holštejna
zpět trafila

Odpoledne se vrací i Paps a Vetešník a ráčinná normální
program. Jako první jsou na pořadu jaskyně Pod hra-
dem o ledová - což mladí zvládli dobře a dotonce i
rychle neboť Vetešník je neustále pobízel, robavě
že nastihně zavřít hospodu s plným břichem piv.
A to jako vždy - lehce to stihl.

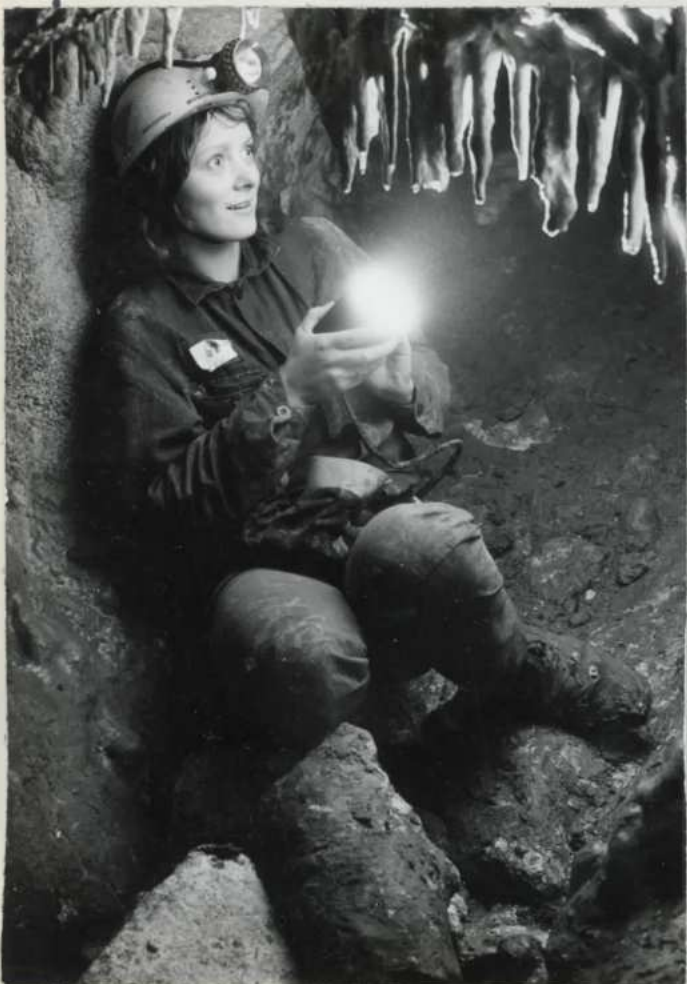
31.5 V noci přizval ještě Januš a program pokračuje.
Dnes jaskyní v Bučici a Starou Rasornou. Touž
bylo pro mladé horší. A nejen pro mladé. I ve-
tešník se svým břichem se řádně potil.

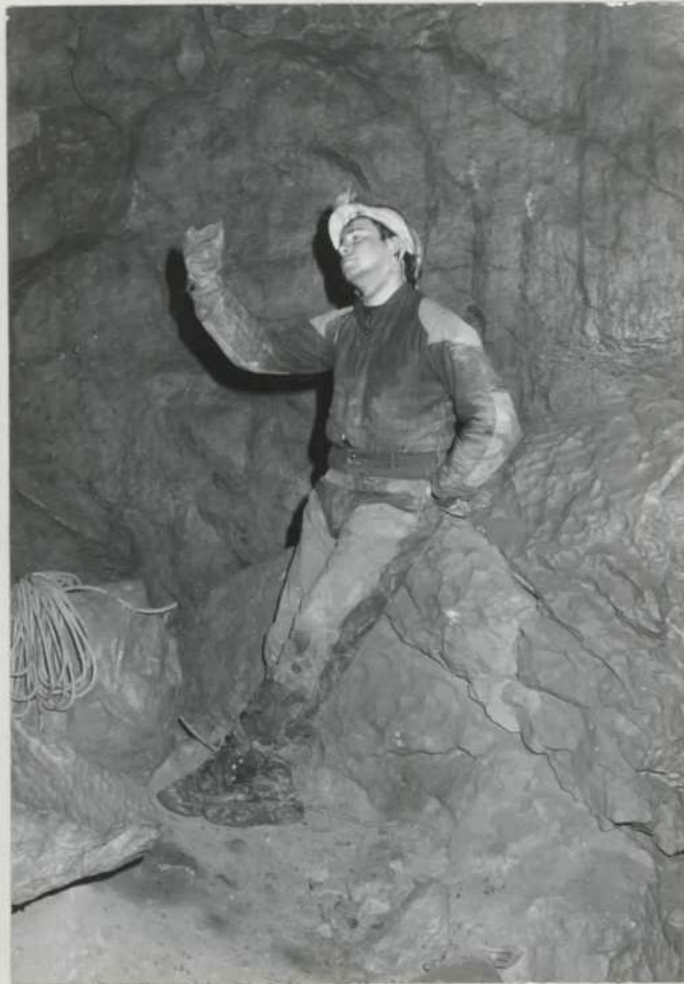
.. JAK MLADÍ INOVOVALI VÝSTUP
NA STROMY ..

.. „NO JETO DŘINA“ PRAVIL MALÁ ČÍČA

.. JE! ONI VŠICHNI VISÍ!

.. PANE VŘCHNÍ PĚT PIV

Jaskyně v Bičí - ta ještě sta. Ale v Rasovně v Drakledce
pocel Páta - a hlavně mladí rodit. Nejdříve si Vetaš
myslel - že se tak prudce zúžily puklinovité chodby Dia-
klásky - ale pak musel konstatovat, že nikoliv - ale, že
zato může prudký rozvoj jeho břišního svalstva.

A tak vedle mladé pouze dostředněk partii, zatím
co Pápa takhle Janusa a Janu vodou a bahnem celým
systémem. A též jak vylezli - podle toho vypadali. Ovšem
uše Vetaš stačil dohnat večer v hospodě - kde také za-
tal Trpaslík - Nestor to houčkovy skupiny.

31.5 Přijede další obyvatelé základny a my dnes jdeme
do nové Rasovny - dříve to mnohem pohodlnější a čistší
než stará Rasovně. Po žebříkách to sta jedna - dvě a
mladí také viděli konečně hezkou výzdobu. To pro
pocet - neboť odpoledne již trénovali spakotachniku
na stromě u základny za odborného vedení silně
napitého Trpaslíka (což mu vydrželo po všechny další dny).
A večer? Šupopět do hospody, kde Vetaš se stal již sta-
lým zákeřníkem a čekáme na naše kolegy. Po deváté
se přišli Pepík, velký a Malý Cici a s nimi desítky dal-
ších furových členů. Na chvilku bude asi těšeno, usou-
dili jsme při pohledu na ty davy. A bylo. Spalo
se v jediné poloze - na boku a to ještě mnozí raději
spali venku.

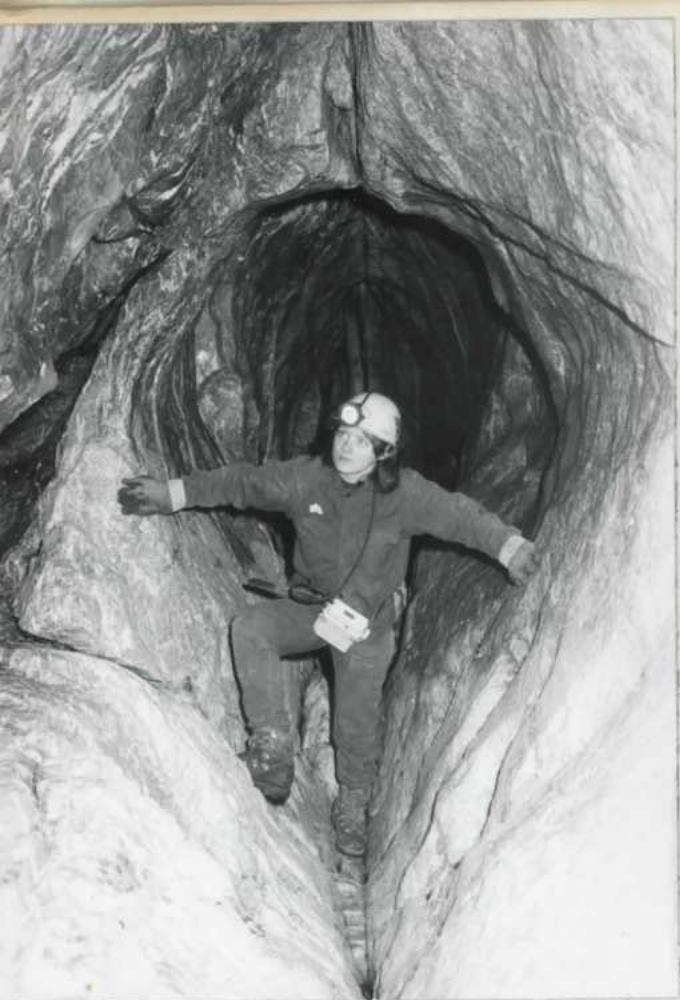
2.6 Dnes jdeme na exkursi do Ochotské jaskyně - kam
nás pozvala skupina vedena Honzou Himmlerem. Dříve
to hezká a jednoduchá jaskyně. Hezká byla. Ale plaze-
ní dlouhých tras v bahně a vodě jsme jako nějaká
li. Alespoň si to mnozí zopakovali. Konečně.

Druhu jsme zvládli velmi rychle - a mohli jet zpět
do Holštejna na Hladomornu - kde pokračoval
výcvik mladých. Dnes prusikovdmi. No mladí se
pěkně zapotili. Moc jim prusiky nechtěly.

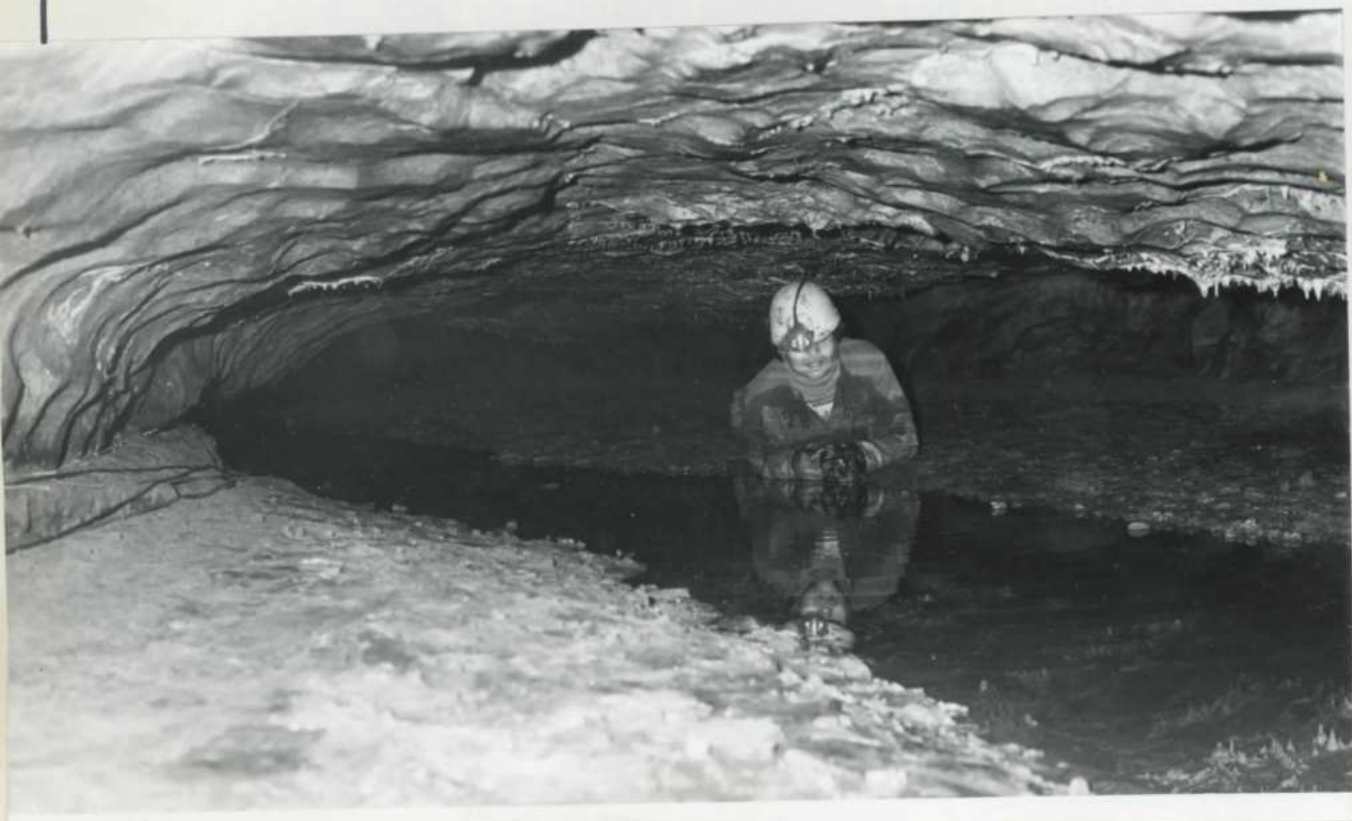
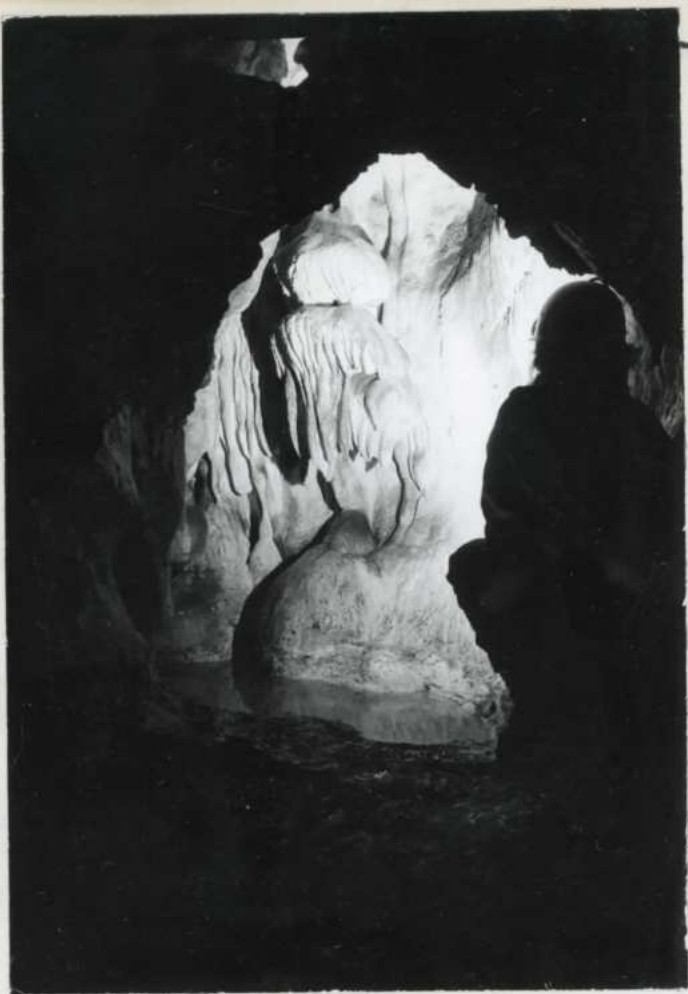
A večer - konstantní program - který opět zahá-
jil Vetaš, že má měl do hospody již pěkně
prošlapany chodník.

3.6. S mladými jdeme odpoledne do Holštejnské
jaskyně a Cici, Pápa a Janus jdou s Jurou
kopat do zářku č. 67. Je třeba si též náš
pobyt odpracovat. Pak se již jen loučime
s Trpaslíkem, který ještě stále nastal
vystřílivět a Jurou a naši skvělou šleoz
opět frčíme do Bohumína

Ahoj Pápa

.. JANA V PASOVNĚ ..

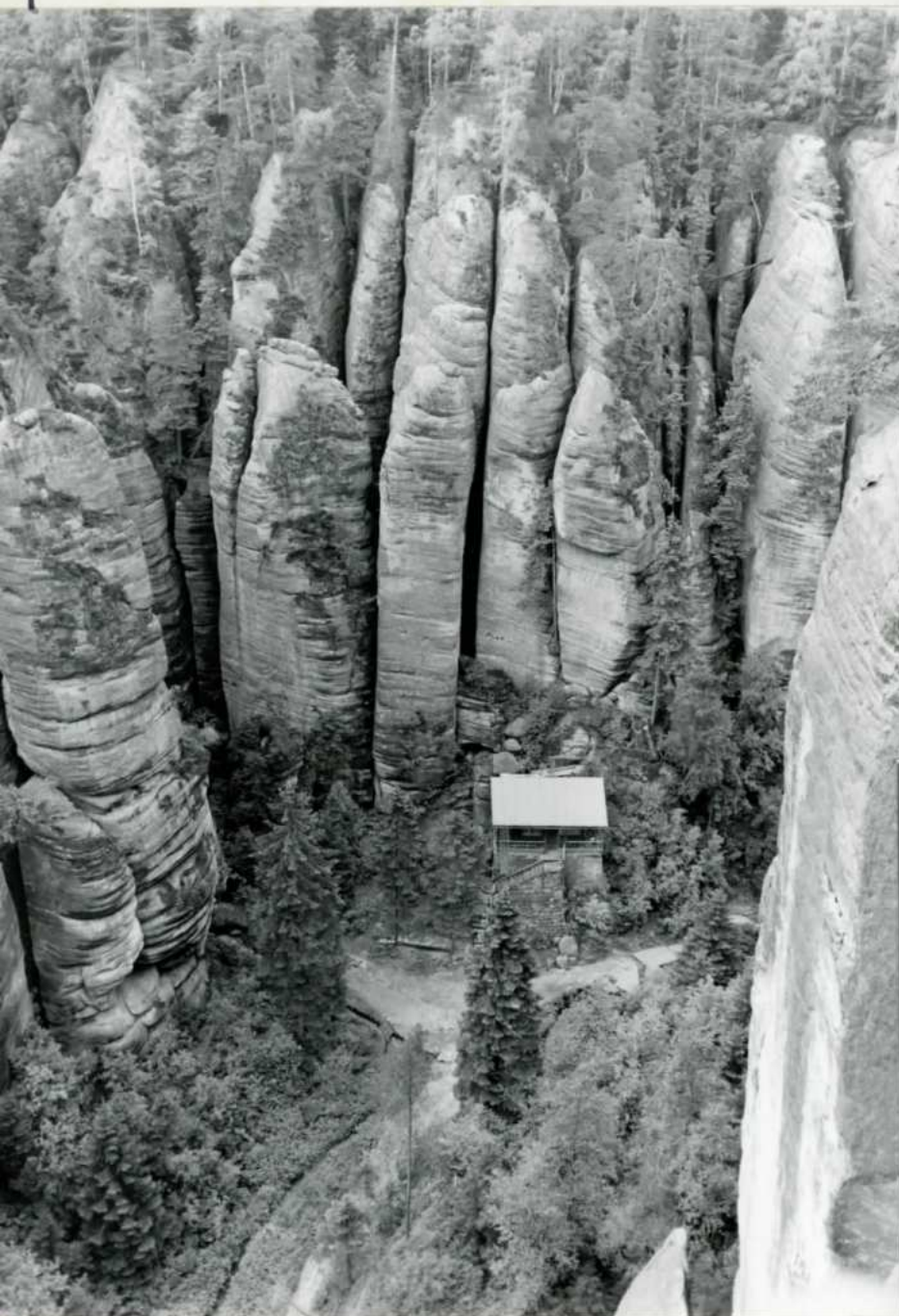

... PRAVILI ŽE TOLÉČI REVMA! A HOUBY!

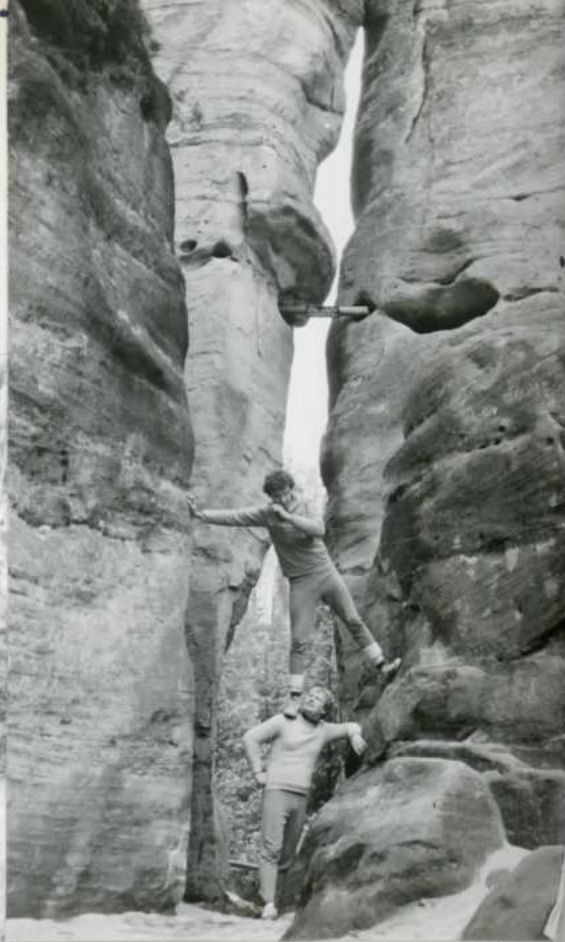
VE SKALNÍCH MĚSTECH

- 14.6 Tentokrát naše cesta míří
na severozápad - do oblasti nám
příbuzná - pseudokrasu Broumov-
ska a jeho skalních měst.
Do ŠRO3 sedají Papa, Ljuba, Valky a
malý Cici, Radim a Januša. A naše
mild ŠRO3 pod tímto nákladem
je na hřebenech jeseníků hoře
střed. U noci přece jen dorážíme
do Broumova k žitnému kopeckému
a tam nás vede na naši nolehádku
u rybníka v sousední vesnici. Stavíme
šapto a za zautu deště uleháme. Mnozí - jako Radim
domnívajíce se, že v červnu musí být léto, si vzali jen
parucimové spacíky - a teď ulehají sobovými na mokrou
zám. A úkotajíc, čelisti a zdechvův zimnice jejich obavy
teď potvrdily. Ale noc (první) přežili.
- 15.6 Dnes vyrazíme do terénu - to jako do Teplických
skal. Jednak si prohlednout skalní město - a jednak
zdolat vybranou skálu. Naš přesun začal notně
dál u osady Skály - a tak jsme do „města“ dorazili
za hodinu. Právě cest a skal jsme si vytypovali
mnoho. Ale samá obtížnost „4A“ - „4C“ tedy nás pro
nás a tak jsme se orotili k autu - k jeho blízkosti
byly skály menší náročnosti. A tak jsme začali
okupovat jednu z nich, „Beatu“. Dotonce i Ljuba
dvojčovou cestou na ni vystoupila, když před tím
obtížnost 3-4 i přes pokus využít nedálekého stromu,
musela vzdát. A tak raději den zakončíme
v restauraci Praha s broumovskými kolegy.

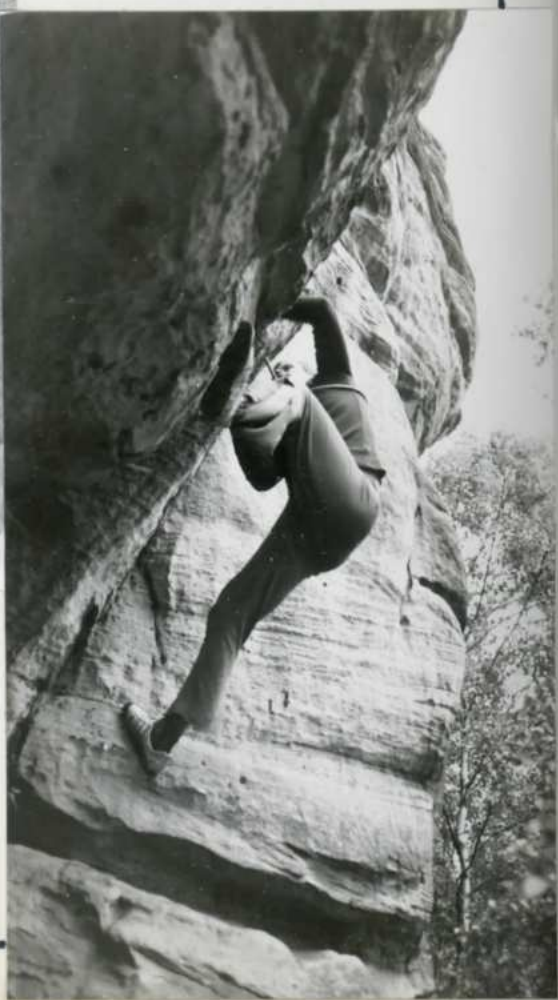

SKALNÍ MĚSTO „FEDRICKE SKÁLY“

A JAKÉ LEZECKÉ TECHNIKY
JSME UŽILI MY!

MALÁ CÍCA NA BEATĚ

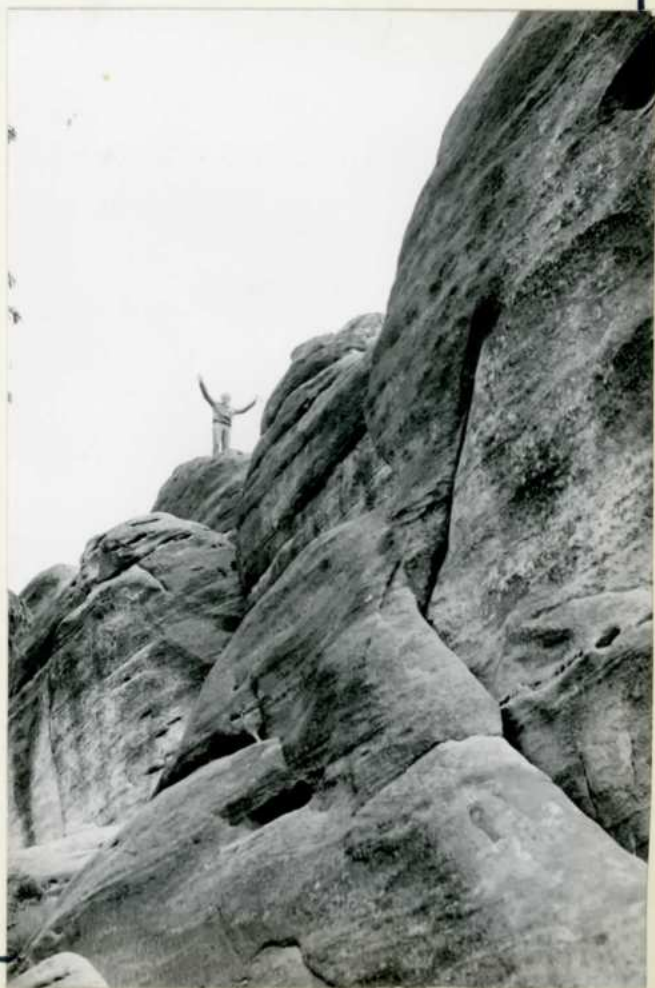
16.6 Dnes jdeme na exkurzi do jeskyně 'Tepláček' - nejdelší pseu-
dokrasové díry u nás. Leží opět v Teplických skalách a tak
v cílém ruchu turistů brzy budíme v našich overalch
a helmdok pozornost. Samozřejmě zaslouženou. Do díry
nás vede její objevovatel Dandy (jinak vynikající
skalolezec). Čekal nás hlavní úsek díry dlouhý celkem
asi 1800 m. Sestupujeme za deště - a zachvíli jsme v úžre
mokří docela. Řada polosifonů z ledovou vodou (sta-
gérch směňů a ledů i uvnitř jeskyně) nám připravila
skvělé uvítání. Jeskyně by snad uspokojila jen esky mlčky.
Atak na jezímtonci jsme byli pakně zmrzli. Ještě, že
jsme šjulu nechali na povrchu!

Ale to pro dnes není vše. Po odpočinku vyrdělme opět
dostal s cílem jeskyně "Koránka" - s koránovým instalagmi-
ty. Atak jsme nduštěru spojili s exkurzi do skalního
města - tentokrátě s pohledu shorního plata. Dandy
nám hned podal odborný výklad jak se colize
a dem jsme mohli opět utomčit v restauraci Troha.
Ovšem dnešní noc trávime ginde. Šapito rozbíjí-
me hned za Broumovem u rybníka, kde nás
uvítala tabule "Tábořit zakázané". Jestě, že bylo
šero - tudíž jsme na ni špatně viděli. A kdyby oba
cílové menazvedovalistan svými "větry" - noc by pro
běhla v klidu.

14.6 Posledním dnem mířime
dostalkmího města ostas.
Malé, kezké skalní
městečko se nám
líbilo nejvíce. Prostě
terény k lezemí pro nás.
Škoda že opět - jako minu-
ládný přselo - a tak
z lazemí nebylo nic.
k polední vyšto skuce
a my zalezli do auta
a zamířili opět
na Bohumín.

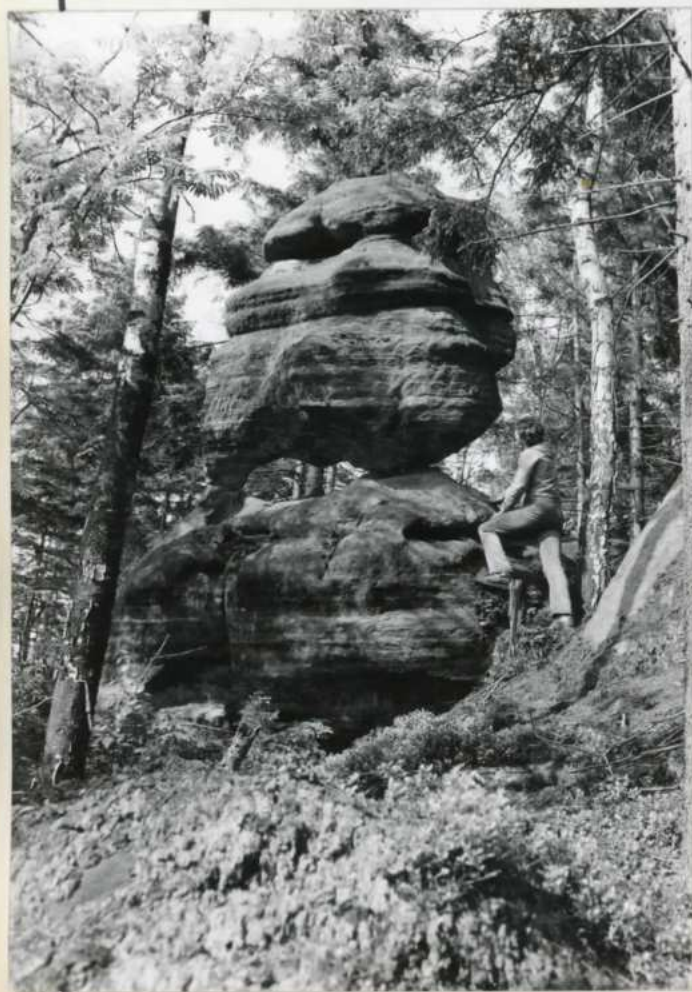
Ahoj, Paj

CICI NA VREHOLU
BLANA

A LEZENÍ DO TERICKÉ JESKYNĚ

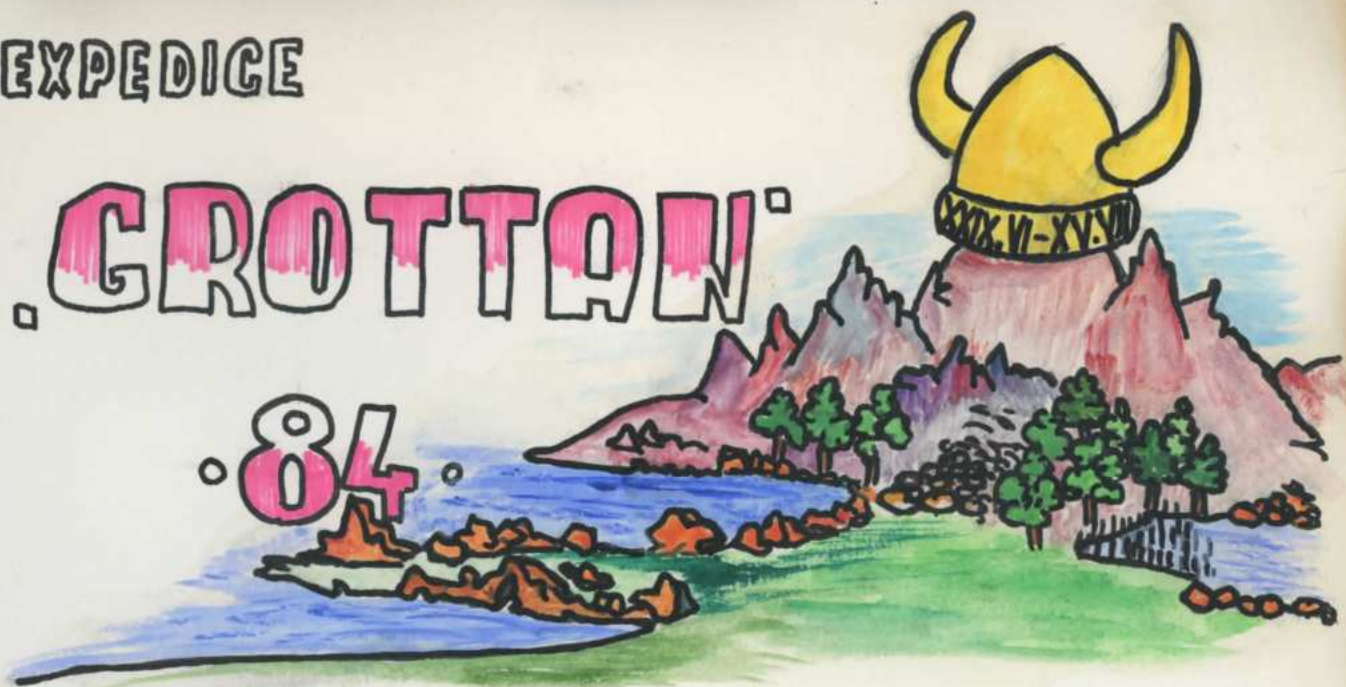

KOŘENOVÝ STALAGMIT

EXPEDICE

„CROTTAN“

84

VÝPRAVA DO: PSEUDOKRASU ŠVÉDSKA

OBSAZENÍ: WAGNER JOSEF
ŠUTTA VÁCLAV
STRAKOŠ MIROSLAV
KUČERA JOSEF
ŠROMOVÁ LJUBA

JAK : ŠKODOU Š 1203

PO TRASE: 6600 KM

PROČ : STUDIUM PSEUDOKRASOVÝCH FOREM ŠVÉDSKA
AŽ SKORO K POLÁRNÍMU KRUHU.

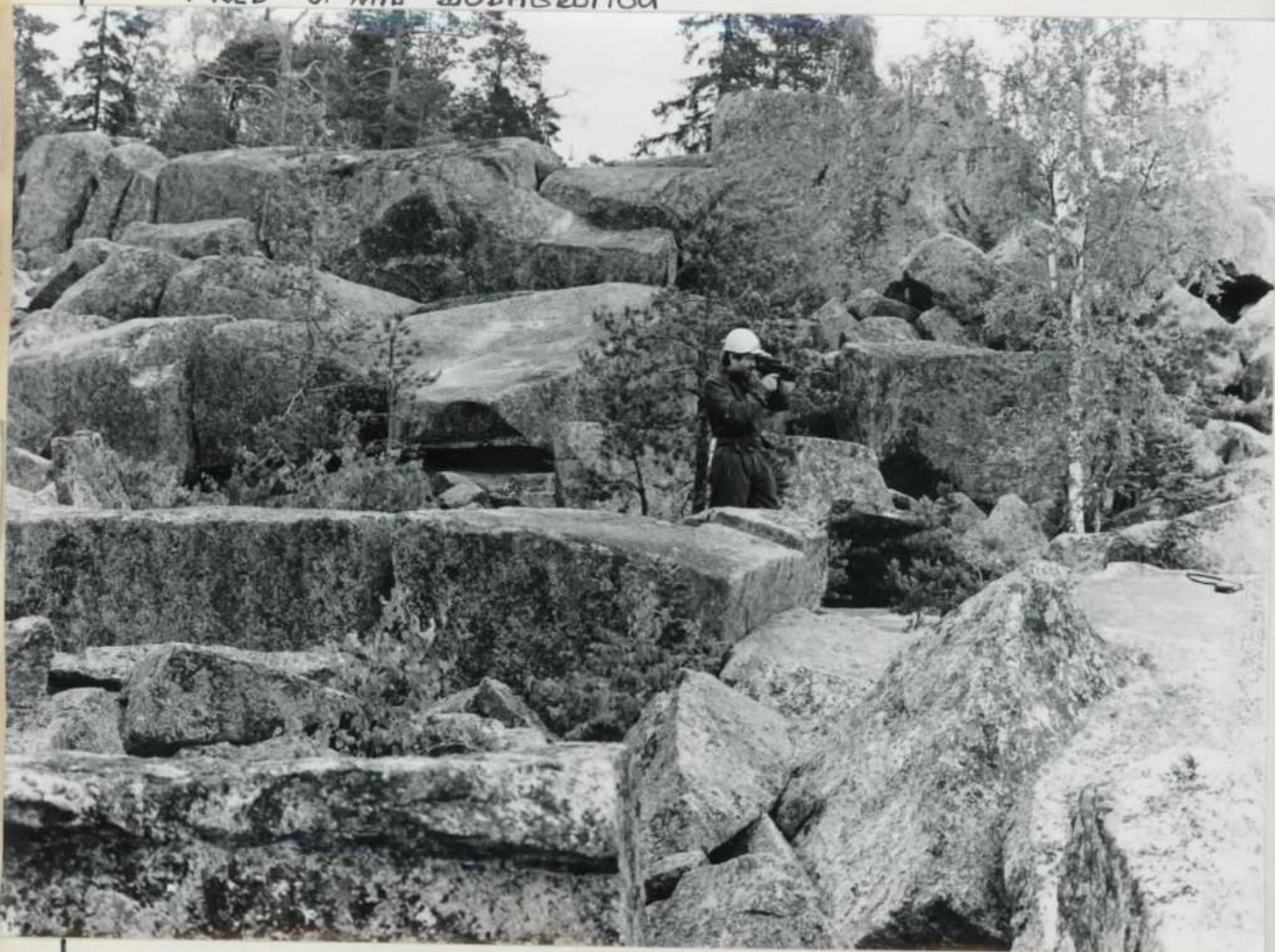
TRASA VÝPRAVY:

- 29.6 Je páteční večer a Paps se vrací z televizního studia a my můžeme konečně vyjet směrem na sever. Težce naložená škoda - kterou jsme pro tuto výpravu nazvali Mařena vyraží směrem na PLR. Na hranicích vše proběhlo hladce - a my můžeme jet dále na NDR. Ve skorych ranních hodinách dosahujeme hranic NDR a nebyť zvědavého celníka, který si vytáhl Šjubu i šjejí'm jak pravil cestovním kufříkem, který jak se k celníkovi zklamání ukázalo - byl kufrem s nádobím.
- 30.6 Jedeme už několik hodin po dálnici a marně vyhlížíme benzín pumpu. Tak dlouho jsme ji vyhlíželi - až nám došel benzín. A tak jsme museli čekat až ráno nejbližší otevrou. K polední konečně dorážíme do Wärrnemunde a hned si objednáme lístky na trajekt přes moře do Dánska. A jelikož máme čas na převoz - jdeme si prohlédnout přístav. Konečně odjíždí 16⁰⁰ hod. a my vyjíždíme z přístavu, a za hodinu již dorážíme k dánským břehům. A pak hned do Kodaně za Pepovýmí kamarády - mládežníky kteří nás již očekávají. Jenže to nebylo tak jednoduché. Kodaně je velika a najít malou ulici s námi podařilo až na třetí pokus za pomoci několika hoteliérů a pikolitu. V bytě přítele Clause (jinak předsedy dánské odborové organizace mládeže KLO) jsme jak doma. Na uvítání hned dánské pivo a našebacherovka ale tím oslava na uvítání nekončí. Claus a Erik objednavají taxiky a jedeme do hospody na pivo. Naradili, že bylo již 02⁰⁰ hodin. A hospoda opravdu hučela. Hostů bylo tolik, že museli sedět na patra (většinou ženy na pánských křeslech). Hrálo se tu vše - kulečník - naktary nás dokonce stále vyžívali i automaty na penize. A tak jsme se do únavy zapojili i my. Nejdříve Paps polil sousední stůl pivem - když ho ousem chtěl vybit Pepíkovi na hlavu a netrafil se, pak venca vyzval celou hospodu na ruku a všechny porazil - a potom jsme tu byli jak doma. Pepík chodil po stole na WC a Šjuba sraděla skoro již zletilé Dány k nemravnostem. A tak jsme uléhali k ránu.
- 1.7. Budíme se pozdě a Claus nám hned objedná trajekt do Švédska. Ale ještě před tím jsme pozdímí doznámého zábavního parku Tivoli. Ze stovek atrakcí naše kamarády ihned upoutala jedina - síloměr. Tady veliké kladivo jímž se busilo do kovadliny přičemž ukaza- tel létal vysoko ve výšce zvonku. A hned to také po večerajším výkonu v hospodě nabídli Vaškovi. A venca busil jak za mlada a sklidil veliký aplaus.

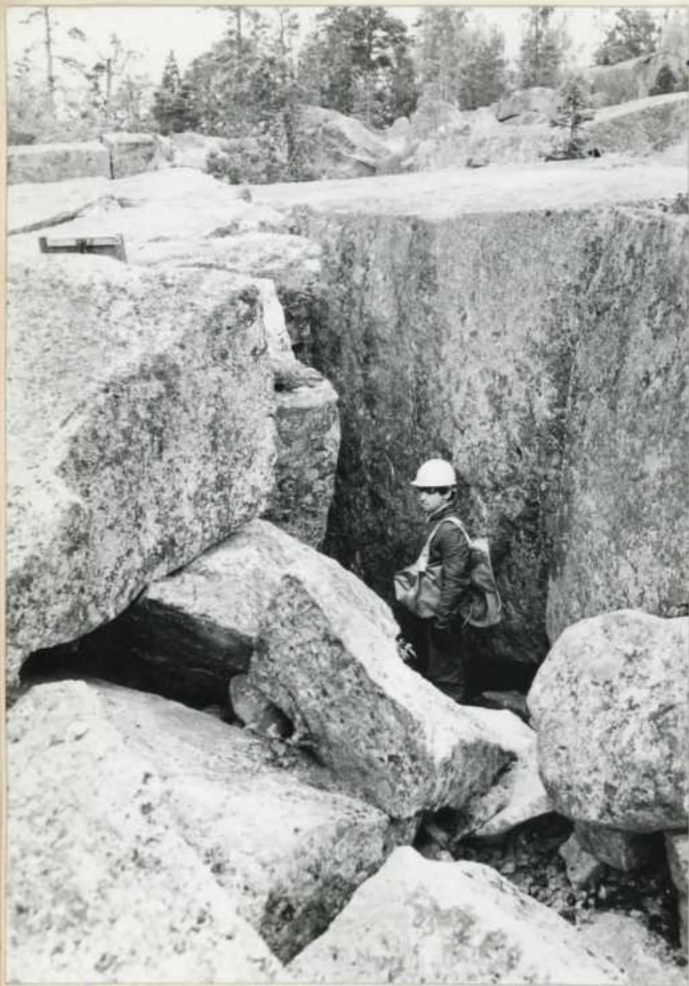

PŘED - ČI NAD BODASBOTTON

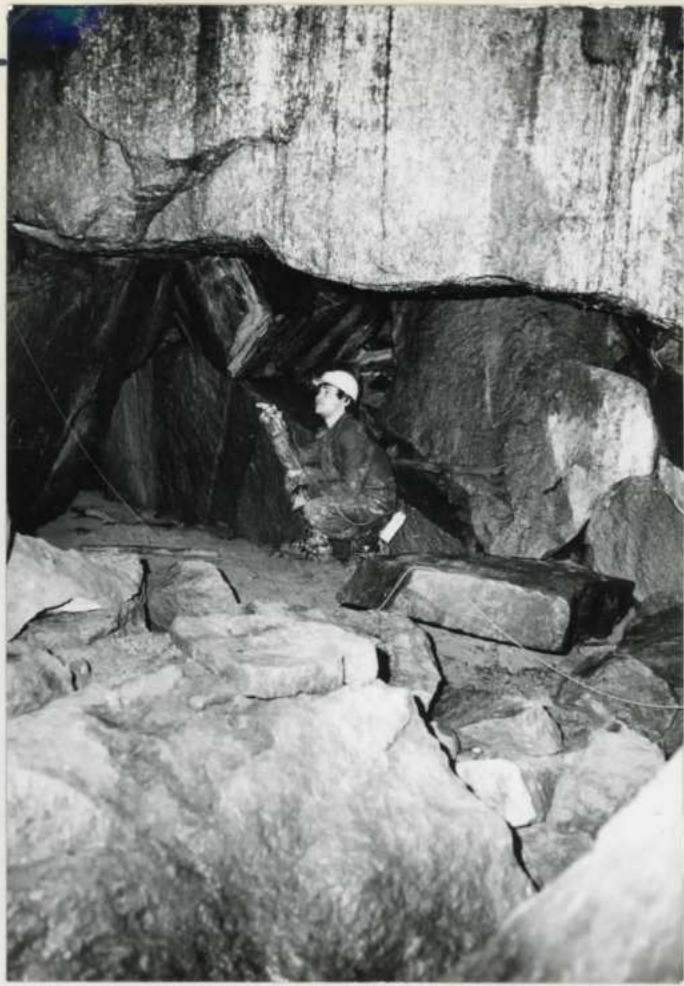

Yeasté jedno pivo v Tivoli a loučime se s dánskými přáteli a za doprovodu Erika v jeho volvu jedeme do přístavu. Tu se opět vyznamenal Čedok - který nám místo lístku na převoz osobní auto na trajektu prodal lístky na „raketu“ a tak by Mařena musela jet po dně. Koupili jsme nové lístky a za hodinu byli ve švédském Malmö. Začíná naše cesta na sever. Jedeme opět celou noc velmi dobrými silnicemi a kolem nás se rmlhají vozy zvědavě vyhlížejících Švédů na našu „na kolená“ dělanou Š1203

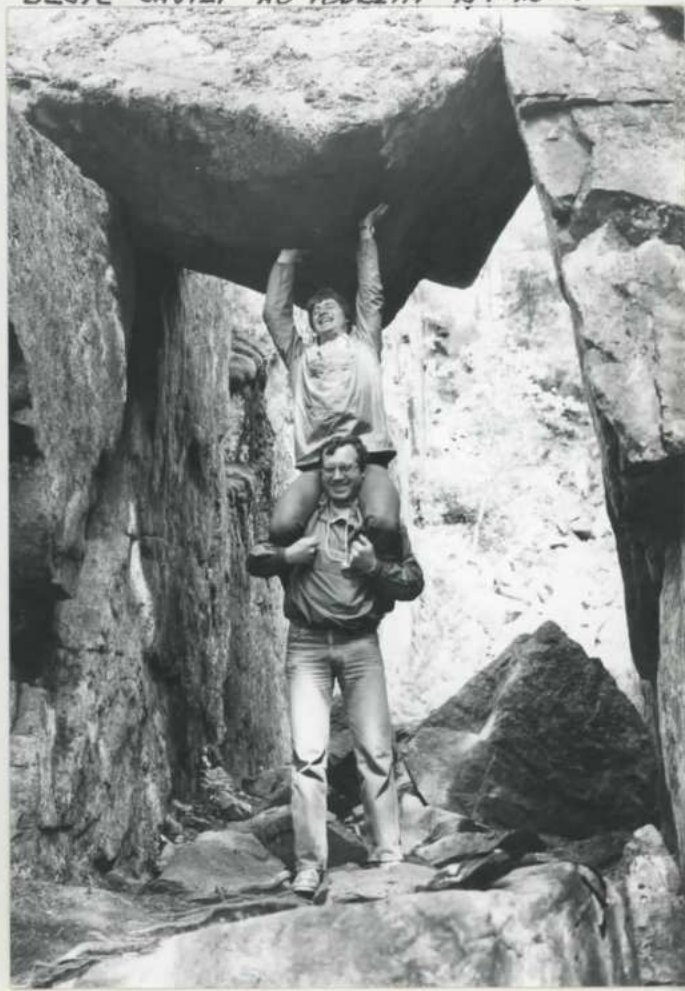
- 2.7 Projíždíme Stockholmem a před Upsalou krádně auto zapichujeme do lesa a unaveni usínáme. Je již ráno. Budi nás Šjubina smídaně a za chvíli sedí vana opět za volantem a Peps nad mapou. Jedeme opět na sever. Na před zapichujeme auto opět v lese - neboť švédsko to je jen les a jezera a parkovat a táborit se smí všude a Vanca se vrhá pod auto cosi zkontroloval. Ihned však udívaně vylezá a vruce místo šroubovátka drží několik kordků. A tak začala naše švédská hřibová anabáze - neboť jak jsme zjistili hřiby tu drze rostly všude. U dolnice, u pump, ve městech - a obrorské - a nikdy je neshíral. Křemenači, praváci, kozáci. Ráj pro houbaře Na večer konečně dorážíme k městečku Iggesundu - prvnímu cíli naší výpravy. Tady někde leží jeden z nejdelších pseudo-krasových systémů světa Bodagrotta. Ale kde? Marně hledáme našeho prvního průvodce. A tak navštívíme turistické informace - a tam nám poradili. A skutečně tabuletku označující místo vstupu (jednoho z mnoha) na několikátý pokus nalézáme. Nakéždme také místo ke kempování - ale bohužel nikoliv sami. Snadmi tu jsou stovky kamárů. A tak jsme jim vyhlásili lož. Yeště večer Okolo 21° hodin vycházíme na obhlídku rážonů a vyhledání vody Urácíme se opět obložem hřiby, jenž nym konzumujeme ke ušermu - snad i ke kávě. Blíží se půlnoč a my marně až se setmí a bychom mohli jet spát. Nedočkali jsme se. Tady již vládne polární den. A tak Biskup a Papik si starší z nalezené obří plachty obří šapito, Peps stan a Vanca s Šjubou ulehají na volně tu stojící miz (ke aby Šjubu nesnědly její úhlaomí sokyně - myši).
- 3.7. Ráno nás budi zvuk auta z něhož hledí vyjevený švad (porážejí jsme zjistili, že to byl Nor). Chvilíkať na šapito - chvíli na dvojici na oze a kroutí warou. A porážejí jsme se smím velmi přátelili. My se ale převlékáme a jdeme na Bodagrottan.

JOSEF PŘED BODAGROTTOU
JO- TAM PADAT BY NEBYLO DOBRÉ

... A UŽ V NÍ
JEŠTĚ CHVÍLI HO PODRŽÍM A PAK...

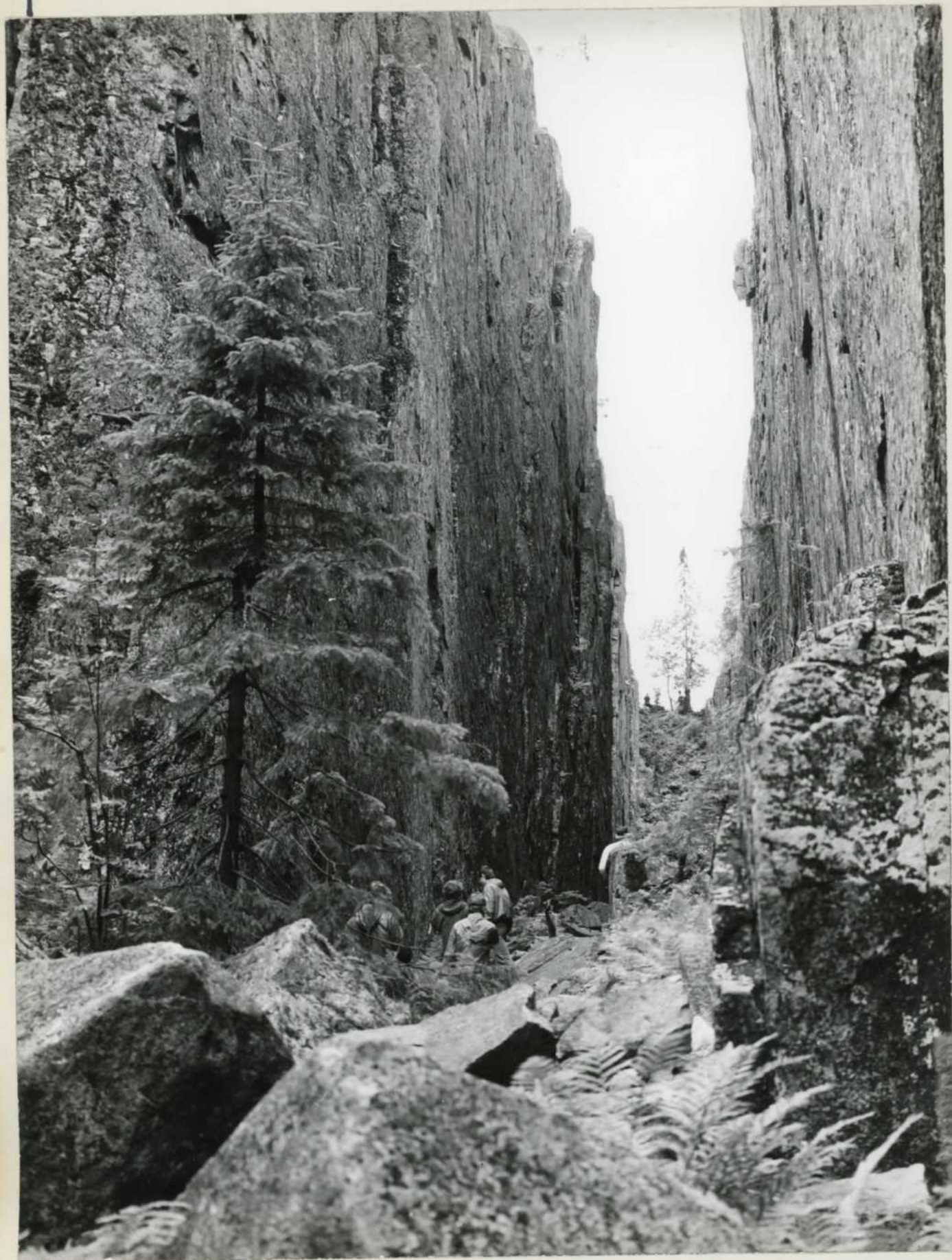
Jak jsme brzy zjistili - systém byla vlastně spleť podzemních dutin v obrovském balvanovitém poli s množstvím vstupů a průlezů na povrch. Na mnohých místech byl ještě led.

A tak jsme co chvíli vylézali na povrch a sklzáli opět do podzemí. Prohlédli jsme si jaskyni vše zdokumentovali a vrátili se k autu. Avšak nedalato naše táboriště stálo ještě jedno opravdu supersapito - a pak jsme brzy zjistili v něm náš nový přítel - Nor stavěl již tři roky obří katarman na němž by chtěl vozit turisty podél moří. A tak nás pozval na exkurzi. Otevřeli jsme bacherovku a viděli i dozvěděli se mnoho nového nejen o katarmanu který ještě s'm leude další 3 léta stavět.

A pak jedeme na prohlídce poloostrova a z něj hned najít nocleh. Tam nacházíme na březích vulkanického jezera do jehož ledových uln sruháme za účelem dodržení pravidel hygieny. Ale rychle opět vyběháme etá ledňaz van k táboriště, který s a Venca rozhodl postavit z kmanů stolyty'ch borovic. A také vydržel do rána (která jsme tu nikdy nemohli poznat nabsunce nazapadalo)

4.7 Posmidani opět useddáme do Mařeny a míříme ještě severněji. Do míst kde jsme se měli setkat s tím kdo nás sam vlastně poznal - odborníkem na pseudotras švédská è. I Rabbe Sjöbergem. Toho jsme ale čekali až za 3 dny. Postupně se přemístujeme až k autocampu Skule v jehož blízkosti u břehu fjördu zapichujeme náš vřiz. Skoušime vlezti do moře, ale velmi rychle opět z něj vyběháme var.

5.7 Dnešní den věnujeme prohlídce velmi zajímavého národního parku Skule ležícího nedalato naše táboriště. A tak tam vyžidáme. Nádherné borovicové lesy obklopují fjördu a všude okolo masivy z červených mramorů? a několik šul - ikdyž je barvou připomínají. Procházíme skalnatými místy okolo sladkovodních jezer i fjördů na jezích březích kteří mnoho kaus bōdu jezích majitelé vozí na řetězu i své kočty. Ludivně koukáme na otevřené nabeourané a naměřené prostorné snuby pro turisty vybavené vším možným včetně udic. Jen se ubytovat - a zdarma hluboko v přírodě. Na u nás byto vydrželo maximálně 12 minut. Prohlížime si prv'abrazm' jaskyni a prochází 50 metrů hluboko zařezaným krátkým kaňonem. Národní park opouštíme až navečer a míříme na další zajímavé místo. Přimo nad campem se tyčí žulová hora a v jejím středu se černá otvor jaskyně. A tak kněmu vystupujeme. Je to další abrazm' jaskyně dlouhá jen 4 metrů a nadm' nacházíme ještě jednu delší - A Biskup hned u ni nasbíral švédské drobné - storo na jedno pivo.

6.7 Budeme se opět u fjördu po němž ještě vnouč Vanca, Biskup a Popik porádali noční projížďky na vypůjčené lodi (samo zřejmě bez vedoucí majitele - neboť jak Vanca pravil to je ve Švédsku normální). Nakupujeme benzína potraviny a jedeme na setkání s Rabbem. Tannás již v campu čekal a hned vybalil na nás bohatý a náročný program. A hned jsme rozjeli jeho realizaci.

Popa a Lžuba přesedli do Rabbeho Wolswagru a jelo. První zastávka patřila jediné švédské jeskyni u gábronu „Rödklitten“ a hned pak jsme navštívili „Röfvarklippen“ - neboli zbojnickou jeskyni která ležela přímo nad letním sídlem (dala li se tak nevětka chatanazvot) otce manžela švédské princezny. Pak pokračuje svatočinně vystupujeme na vrchol Högklinten, kde je několik zajímavých děl s ještě zajímavějším využitím, který nebyl dosud přesně objasněn. A tak Popi se Rabbem vedli otomto obsáhlé spory.

Na zdiver dne navštívujeme rybníkem vesnici Barstu a velmi půvabnou a prostou kapličku nad touto vesnicí. Na model nás Rabbe zavedl do jediné z ubytoven - neboli hradského srubu se vším vybavením - a jak jsme s údivem zjistili nebyl ani zamčený, a mise zde neplatilo a co klauně na radě od nás - nebyl ani trochu pomčen.

7.7. Ráno nás budí skřehotání kavek a nádivné výkřiky dvou cyklistek, které také přijely večer do srubu a ventusi uložily své zásoky. Nym'jem zděšeně hleděly co jim z potraviny za noc kavy provedly. Kromě obalů jim nezbylo nic.

My však jedeme opět na exkurze. Ráno na ostrov Högben dan. Naše Mařena se statečně probíží kamennými cestami pobřeží až do přístavu Bönham, kde přesedáme na malou lodku a plujeme k ostrovu. Jeskyně „Bandsstugan“ je aktivní abrazní mořskou jeskyní a tak musíme do plavek adoleťové vody. Fotopristroje spouštíme horním otvorem a prohlédíme si zajímavou a pro nás novou pseudokrasovou formu. Vyměškami si prohlédíme ostrov a plašime přitom kolonií a tek, ježichž mladé se hromocně choulí mezi balvany. Z ostrova jedeme dále na sever. Asi po 10 km zastavujeme u systému Degerfällgrottan, který jako neotektonická jeskyně tak trochu připomíná naše Jeskyňská díly. Jako normálně jsme cestou hned nasbírali kýbl hub a tak večer je opět hubová.

A pomí tj. okolo 22⁰⁰ hodin jdeme na další exkurzi. Tady sada opravdu využít celých 24 hodin denně. Po pěti kilometrech jsme u dalších zajímavých abrazních jeskyní „Röckabergskyrkan“ neboli „kaple v horách“. A opravdu tak trochu tyto jeskyně kostelní domy připomínají. Zapisujeme se do návštěvní knihy, prohlédíme si jeskyně i obří hrnce

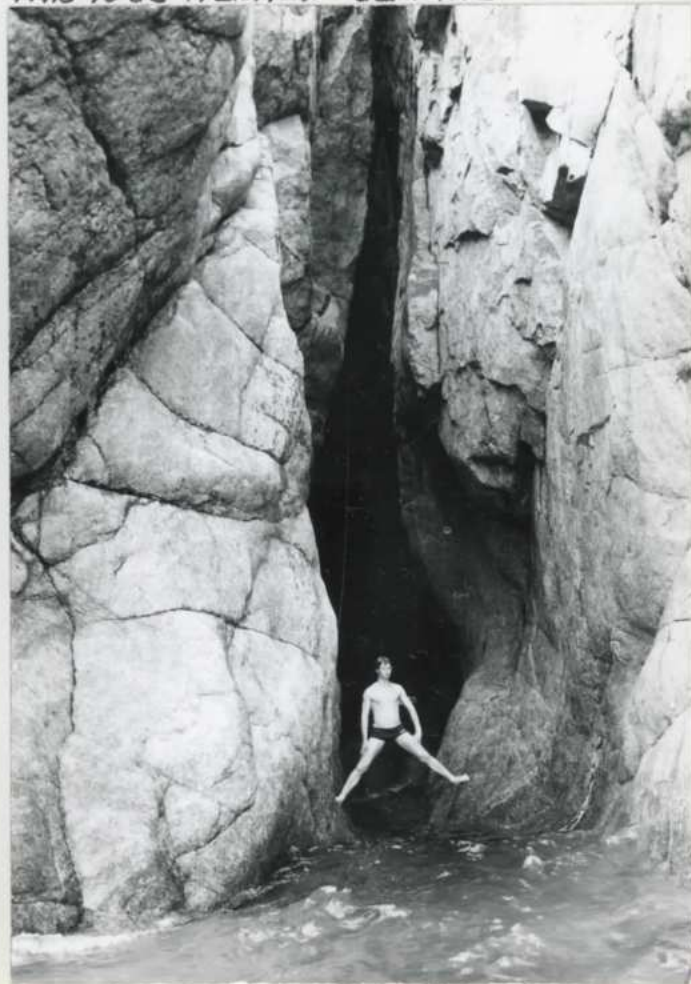

ŠVEDSKÁ RYBÁŘSKÁ VESNICE

V KOSTELÍKU ŽARSTA

TAK TO JE ABRAZNÍ JESKYNĚ

a mezi Rabbama Popou ozníká ihned diskuse a spory jejich vzniku. Vracíme se zpět k autům, která opět stojí u dalšího srubu sloužícího jako nočníhárna turistům.

8.7. Po vydatné - houbové - snídkami, kdy Rabbazan nadobře vidě hladel kolik toho dokáže všech zkonsumovat, jedeme na další exkurze. Cílem jsou jaskyně v masivu Skallbergs. Granitový vrchol je prořezán až mými skalními rozsedlinami a v jedné z nich vytvořily nakupená balvany jaskyně. Celý kopec je královským, jednotou, zřejmě polosítného svůta Gustava Sjögrana, který tento ráj desetky let opatruje a zúšťachtuje. A tak na každém kroku jsou desetky sítet a informačních tabulí směřující ke každé kytce, kaři či kameni. Na každé kámen větší než dlažební kostka vede žebřík a každá prohlubeň hlubší 25 cm je opatřena edbradím. Žebříky jsou i v jaskyních - bokužel. Bokužel dravo hmiz a tak fanatik Gustav přibíží každý rok na staré žebříky nové a tak varikají sítná splati dasek a špruši které už mnohdy z nemožnosti přilez úzkými partiemi.

Z Skallbergsportny míříme na poslední exkurzi do Liabergsgrötterny - bohaté na abrazní jaskyně i houby. Dan toměme v Umea u Rabbaho doma prohlídkou diapozitivu z ještě větších abrazních jaskyní v Norsku. A tak se s naším průvodcem loučíme se slovy "Naschta přístě v Norsku!".

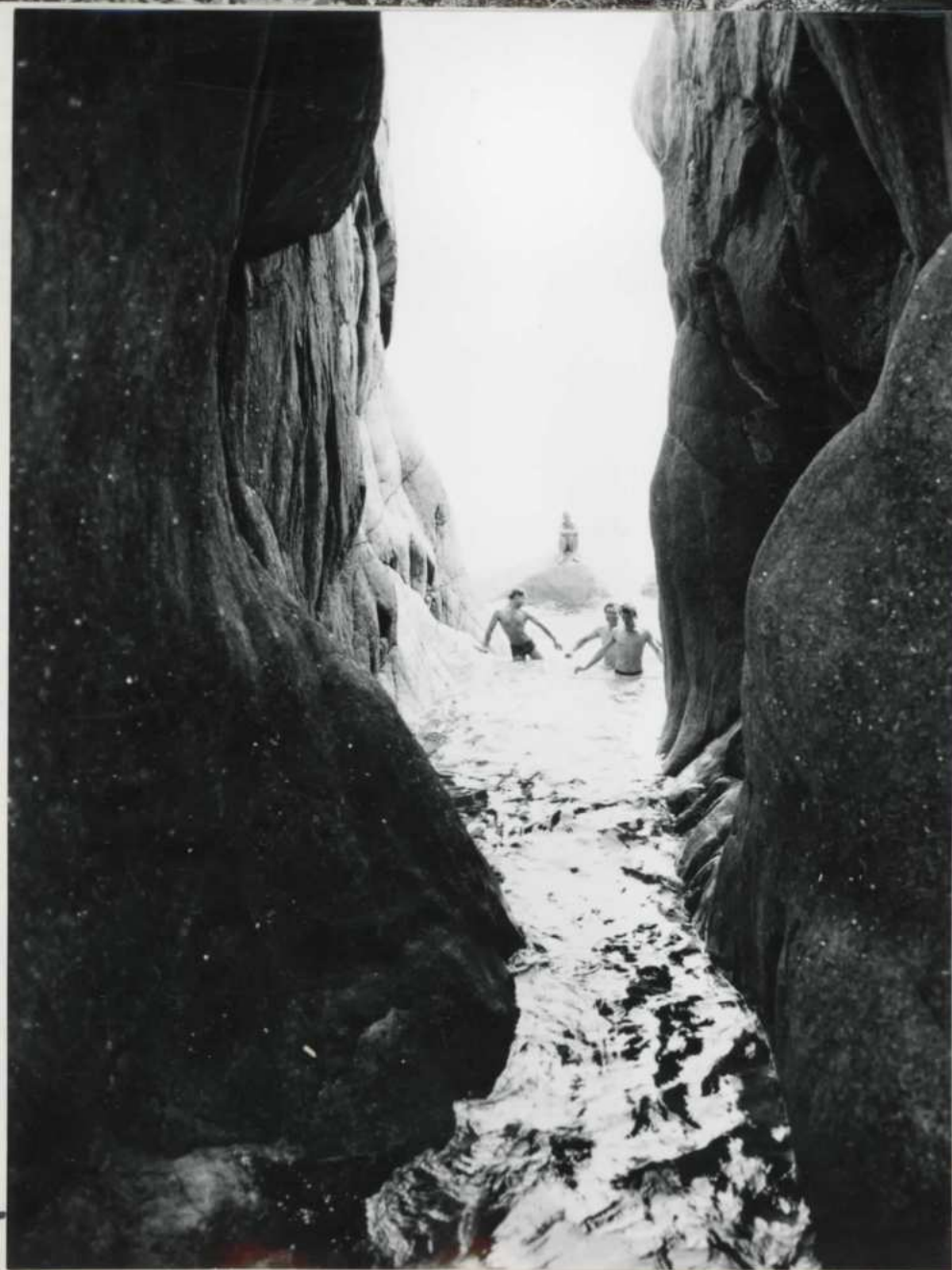
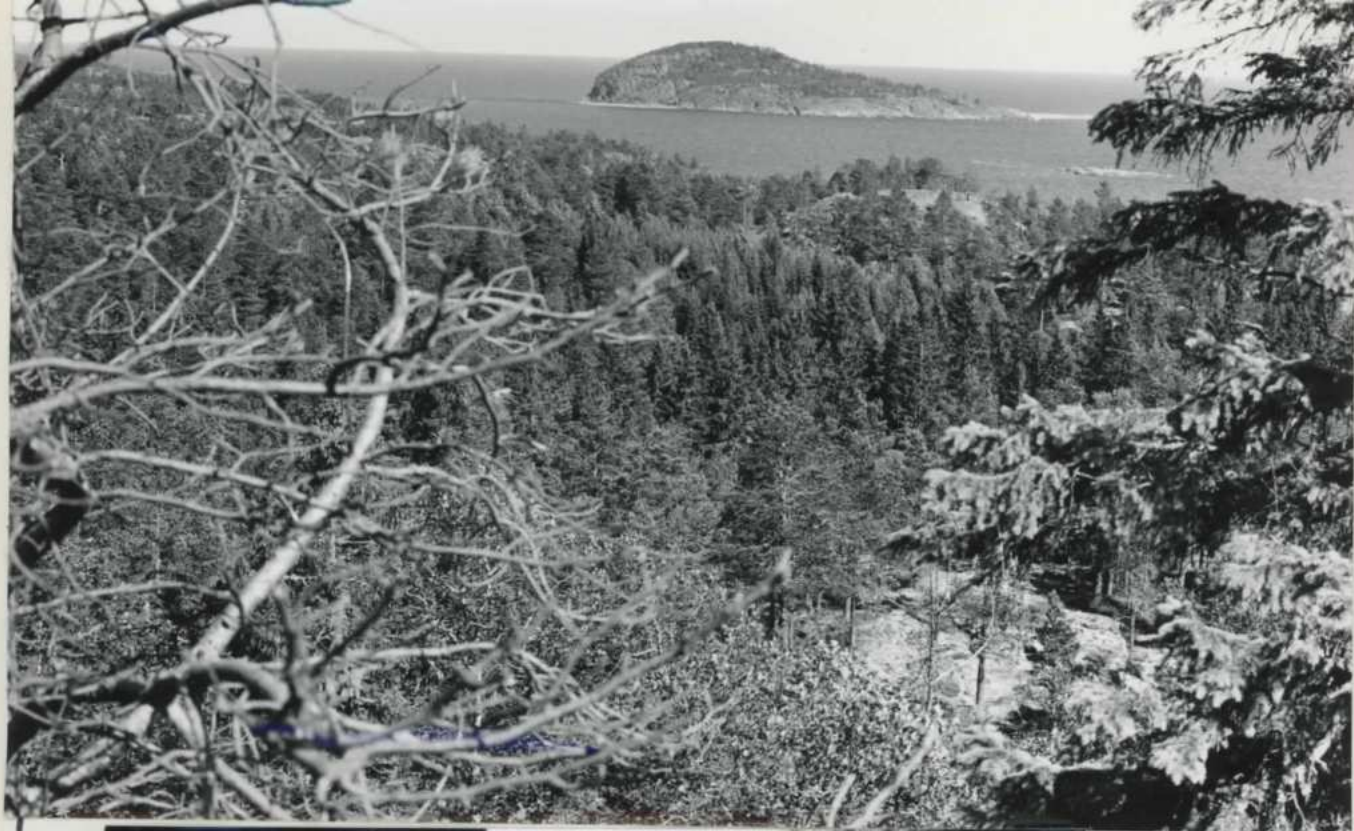
9.7. A jedeme nazpět. Opět celou noc - či vlastně den.

Stunca páli až přehřívá motor, a tak musíme Marěně demontovat termostat. Hned si oddychla. Jedeme až do Malmö kde v noci utěháme v přístavišti vedle auta.

10.7. Budi nás ruch přístavu a tak smídáme a jedeme se zřadit na trajekt. Za hodinu jsme již opět v kodomí a Popa vede všechny na prohlídku města. Nejdříve pravého centra - a pak toho kerského centra severu. To bylo něco pro mladé! Hned vybrali i suvenýr Raichovi.

Prohlídli si sociální pracovnice (ikdyž většina z nich měla právě přední přestávku) i bohaté výkladní skříně, navštívili jsme a rozloučili jsme se z Erichem a jeli opět nazpět. Umoci sjíždíme opět z trajektu na půdu NSR. Avšak děle jsme uzeli jen kousky. Božte a ližtk nás zahrnali na odpočívadlo. Nejdříve jsme si sedli pokračem na sedadlech, ale pak bouře přišla a my se ušli var.

11.7. Jedeme dál a dopoledne stavíme v Hamburku a po prohlídce města opět míříme směrem nazpět. Yanže to se říká míříme. S příchodem úmy přišla i bouře a po ní orkán. Venca

HA-TO JE LEDOVÉ
ALE VYDRŽAT

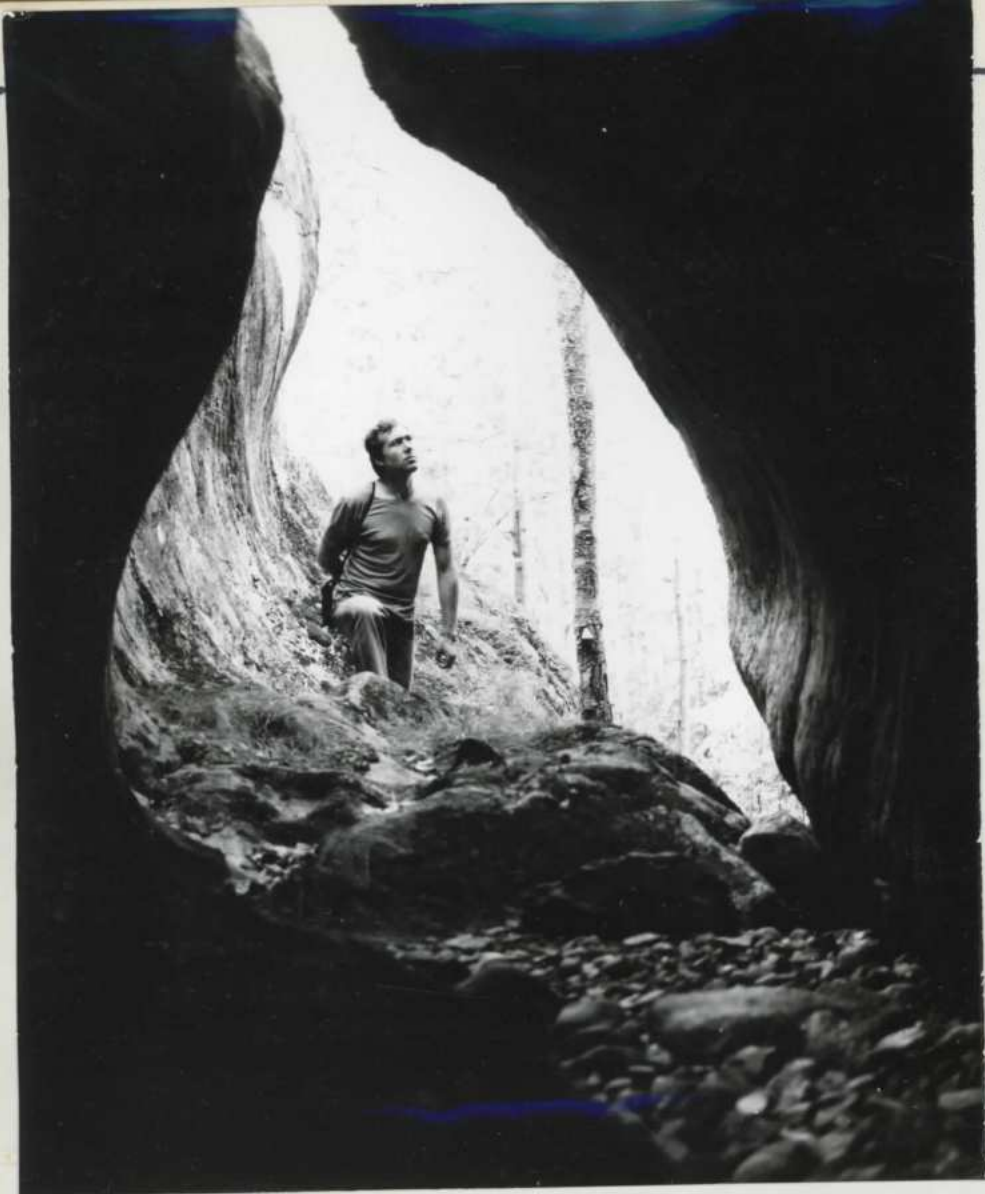
Expedice Grottan 84

Na třítýdenní expedici Grottan 84 do Švédska odcestuje koncem týdne skupina speleologů základní organizace ČSS 7-01 ORCUS z Bohumína. Cílem výpravy, která se pořádá na pozvání Švédské speleologické společnosti, je studium jedněch z nejrozsáhlejších pseudokrasových jeskyní světa, zvláště systému Bodagrottorna ležícího v severním Švédsku.

Tyto jeskynní systémy jsou geneticky velmi blízké pseudokrasovým jeskyním Beskyd, ve kterých Bohumínští již čtrnáct let provádějí komplexní výzkumy. Proto také jedním z úkolů výpravy je vzájemná konzultace a zhodnocení výsledků výzkumu obou partnerských organizací a výměna zkušeností.

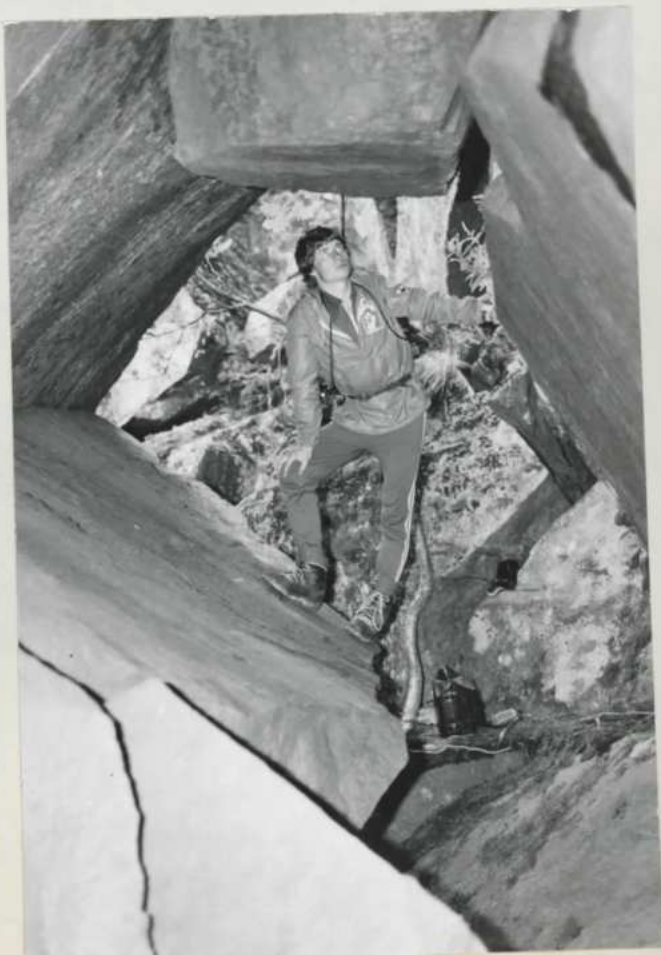
(J. W.)

KRAS?
NIKOLIV!
PSEUDOKRAS

Do říše netopýřů

Bohumín (as). — Jeskynní pseudokrasové systémy v severním Švédsku patří k nejrozsáhlejším na světě. Přitom jsou geneticky velmi blízké podzemním labyrintům v Beskydech, které již 14 let soustavně zkoumají bohumínští speleologové klubu Orcus. V minulosti navázali kontakt se švédskými partnery, v těchto dnech už dokončují přípravu na třítydenní expedici, jejímž hlavním cílem je systém Bodagrttorn. Kromě sestupů do hlubin, vzájemných konzultací a hodnocení výzkumné činnosti se bohumínští jeskyňáři chtějí hostitelům pochlubit i se zajímavostmi, které získali při výpravách za poznáním do krasových útvarů Kavkazu a na Krymském poloostrově.

gel krokem a přesto místo chtělo smést z dořnice. Cochvíli před nás spadl kus stromu. A když jsme viděli jak vítr obrátil vzhůru koly před námi vši s přivěsem, zapíchli jsme to na parkovišti. Naštěstí bouře přišla a my mohli ulehnout. Papa přes volant, Vanca na stole a Biskup s Papikem na kvičkách odpočívadla. Právě, kdy se parking zaplnil německými bouráky a spořádanými, pořádku milovnými bavardky jsme jen okolo slyšeli: „Om chudde! nemažlami stary. Ti jsou chudobni, musí spát na zemi“ a pod.

A tak jsme se najedli a ficeli do Norimberku - přímo do muzea za našimi kolegy Hanzem a spol. Večer jsme si ještě prohlédli muzeum a vystáli přednášku o metopýrech a šli do naepané hospody na pivo.

12.7 Ráno se budíme na půdě jakéhosi statku, kde bydlala jedna ze stánek spol. klubu a jedeme si dopoledne prohlédnout Norimberg. Stárlí jsme se na pivo, utratili poslední marky a večer byli pozváni na party jedné ze společenských, která dodatečně slavila narozeniny. A tak jsme je slavili též. Jedli lublaminu, koldice, maso na rožni a zapíjeli to černým pivem. Až do noci. Jak se jemu vyrodili do trávy a po turdém boji skořmdu i usli.

13.7 Dnes už se jen loučeme s našimi kolegy a dármboudme ještě jezích ndostěnu u nás a opět vyrožime na dlouhou trasu. Tentokráte až do Böturmína. A jedeme opět non-stop a naše Mařena to dokázala.

14.7 v ranních hodinách raska vezeme opět na našem placi před klubovnou.

FRAJER MYŠE NADOBÍ

.. A TAK SE SBÍRAJÍ HOUBY VE ŠVEDSKO

26.8-26.9

KUBUM

EXPEDICE DO: PŮVODNÍ CÍL KAVKAZ - HŘEBEN LAGANAKI
KONEČNÝ CÍL KRYM - HŘEBEN KARABI

OBSAZENÍ : WAGNER JOSEF
ŠUTTA VÁCLAV
KUČERA JOSEF
SÝKORA JIŘÍ
SÝKORA PAVEL
MACUROVÁ JANA

JAK : Š1203 MIKROBUS
BAZ M461 (JEN DO LVOVA)

PO TRASE : 5000 KM

PROČ : VÝZKUMNÉ A PROLONGAČNÍ PRÁCE V MÁLO PROZKOUMANÉM
RAJONU

TO BYL NAŠ GAZ M461

... A PEPIK UDĚLAL Z NĚJ TOTO:

26.8 Je 16⁰⁰ hodin a naše dvě expediční vozidla vyjíždějí od klubovny směr Chalupki. Rychlé vybavení na hranici, kde nás již všichni znají a opatrněji jsme na hranicích SSSR. A hned první sídlo. Před námi stálo 340 aut se značkou Pl. Jura šel však na celnici intervenovat - že tu jsme tranzitem - a tak nás pustili do předu. Zbytečně - na celnici SSSR jsme stejně stáli 6 hodin.

27.8 Konečně jsme odbaveni a míříme na Lvov. Na okružku okolo něho obědváme a jedeme dál. Teď chtějí jsme jet dle. Pepík poprvé vystrídá za volantem gaza Ciccha a ujel 2 km. Předjel nákladník a přetáhnal to. Dostal smyk - chtěl jej vyrovnat a marně. Gaz se přetočil, obrátil ve vzduchu, těžké transportní bedny prorazily strop a vylétely ven. Za nimi vylételi z gaza Ciccha a Pepík a gaz se točil dle. Když jsme se obrátili a přijeli na místo havárie našli jsme jen trosky vozu, Pavla pod stromem, Pepika v poli a expediční materiál na všech světových stranách. Gaz byl zmačkan jak krabíčka sirek - ak kluci žili a to bylo hlauut! Snad adzrakem se jim mnoho nestalo. Pepík - tem měl jen šok a Pavel - tobylo kersí mussel do nemocnice. A tak Jura s Pepíkem aistavaj' u hromady troskek a my veze-me Pavla do nemocnice. Tý eceto nové. A jak tomu nasvědčovoly rdny a lušeni' uvnitř pavilonu žiče neadkoměne'. To však nevadilo tomu že byla v plném provozu. i když na operačním stole hroušili beton snad i při operaci. U Pavla zjišťuje rentgen utřané vazivo levé klíční kosti - a tak tu musí zůstat a my jedeme zpět. Tu je již rušno - milice i desítky zvědavců. Smutně se díváme na nepozřádný vrak "věrného gaza". Tak ~~to~~ skončil. Zcela demolorovaná kápta bez strachy, zlo-mene' nápravy, kola. Co s tím? Milice zastavuje jeřáb a nákladník a gaz putuje směr mezinárodním autoservis. A my též. Pepík si bere milice sebou. A Venca jede za nimi. U hromady materiálu zůstal jen Jura. A večer další problém: rozypala se Š1203. Zlomem' dířádku nápravy. Toto pětně začíná!

28.8 Budeme se různě. Venca a Pepík u autoservisu, Pavel v nemocnici, Papa, Jura a Jura u cesty. Nemí čas na bēdo-vo'm' - je třeba kōnot. Venca a Pepík zkoušejí v servise opravit Š1203 - marně neboť tu nemají ani svířecce a ani svířecku. Papa s Janou po telefonátu s Genou nachá-zají Lvovské' žestyňára a ti ihned organizují pomoc. Svojm' úazem sdězejí náš materiál na klubovnu kontrolno-spasatělnoj služby a ubytov'ovazítam i nas.

.. U ŠIŠE U LUTERNI ..

.. A NA ČUFUT KALE

Zajišťují na příští den také opravu naší Š1203. Pavla má nase-
bě pěkný sádrový kruhový a kolem trosk našeho Garaj je rušno.
Kde kdo chce trosky koupit. I za 500 rublů. My však pro hramci
potřebujeme papír za stroje - a tak nekoupi není nic. A proto si
já rozabírám naši přátele - což přes noc celý zmizel.

29.8 Od rána Pepík s Vancou „vari“ Š1203 a Vanka hned verbují oby-
va fabrice křístal. A když si ještě sám cosi usoustružil - chodili
se všichni zaměstnanci včetně ředitelů na něj dívat jako na
osmý dív světa. Ostatní nakoupili české knihy, vzali čabajky
a portveju a šli za Pavlem. Lada stále bolt - ale v pátek
chce domů.

Váček vše balíme do vaků - to nejnutnější a vlakem odpravu-
jeme na Krym Juru a Pepíka. Osuňvoků a 2 krosny zabraly
celé lehátkové kuse prokyři.

30.8 Loučíme se s našimi přáteli a Vanka, Pepa a Jana usedají
do maximálně oteplené Š1203 a míří na Krym. První část
proběhla úspěšně a uleháme až za Poltavou.

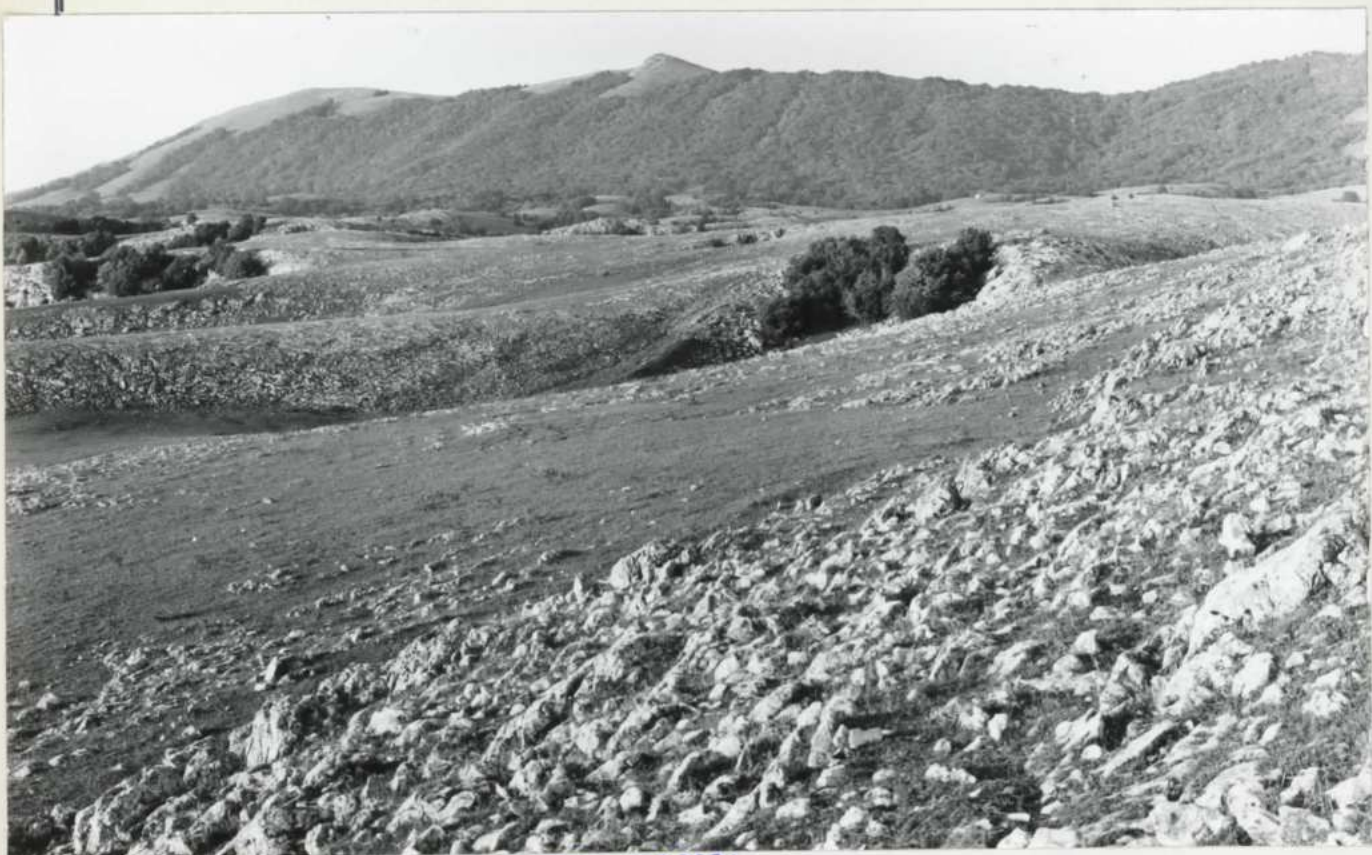
31.8 A ráno dále. Vjezd na Krym byl opět kritický. Blikání a trou-
bent za námi říká, že něco není v pořádku. A nebylo. Kastla
seděla na zemi a zadní náprava čněla v kabíně. Zlomily
se další drážky nápravy a kabiny. Pomoháme si lehce.
Poradíme strom a kmén stádně pod zvedákem nadevšenou
kastla. kousek drátu na přichycení a cestujeme dle.
úspěšně až k Sašovi domě - tam jsou už i naši přátelé.

1.9 Ráno přispíváme po uvítacích oslavách a pak Vašek jede
opravit naši Š1203. My jdeme navštívit genů a s nimi
tradičně - do lázně - dnes do Sauny. A pak na oběd do ko-
fetu Ukrajina. Nebyl nejhorší. večer patří oslavám našeho
přijezdu na klubovně, kde čekali již naši všichni přátelé.

2.9. Máme voeno. Registrací úřady nefungují a tak jdeme
k moři do Lazurného. Přípravy se sice trochu protáhly, nakot
saša vymyslel i potápění. U moře náš nejdříve zastavila
zábora a když jsme ji objeli jinnudy k pláži chtěl nás
vyhnat jakýsi „děžurnyj“. A tak jsme se jím koupali. Tra-
dičně Saša zajistil i čturu - který tentokrát řídil i Vanka
a pak jsme byli pozváni na rybi specialitu. A z té přímo
do Simferopolu na diskotéku pod sýřím nebem

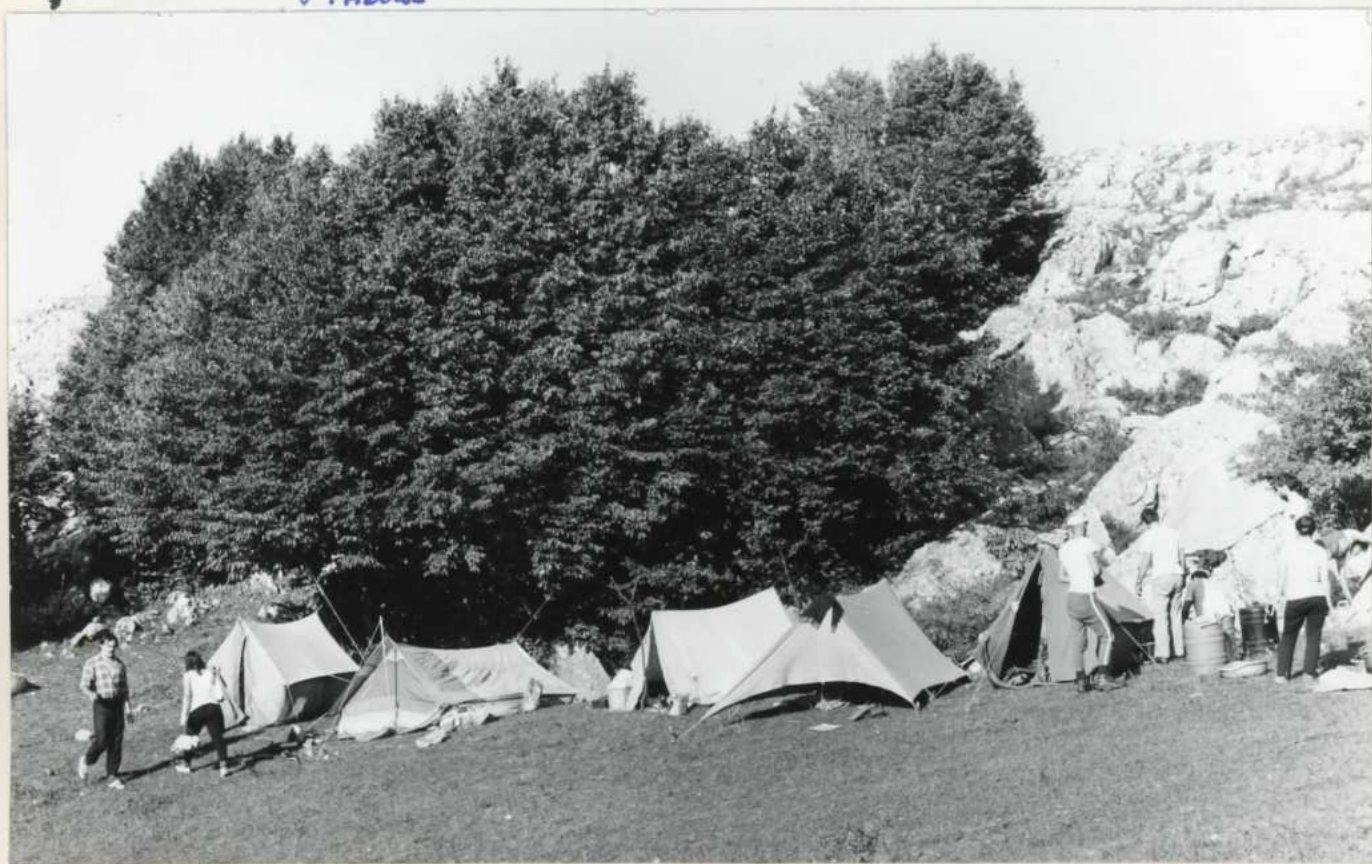
3.9 Chystáme se na kaukaz. Balíme vše do vaků a Vanka
opět opravuje Š1203. Saša vyřizuje - zatím marně -
naše formality na obl. sovětu KSSS.

4.9. Saša nadále vyřizuje naše formality. Dokonce již
na republik. komit. KSSS v Kizavě. A my míříme
do Bachčisaraje o doprovodu Larisy.

NEJVYŠÍ ZOD PLATA KARAZI

V TÁBOŘE

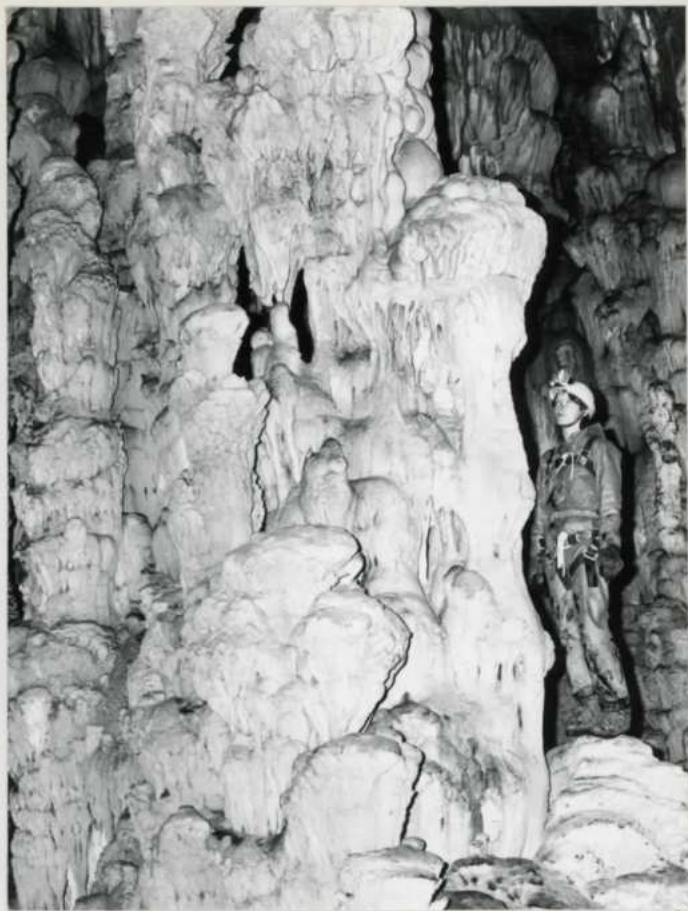

- 5.9 Dnes se má rozhodnout kam vlastně pojedeme. Od rána čekáme netrpělivě na Sašu. Přišel po obědě a tvář nevěstila medobrého. Přinesl kopii měsíce staré vyhlášky sovětu SSSR o pohybu cizinců v SSSR. Zakazovala vše. Sovětům za pomoc cizincům ukládala vysoké pokuty. Kavkaz se rozplynul. Saša rozhodl udělat expedici svůjetumnými cíli na hřeben Karabi v Krymském kráse. A opět začaly přípravy.
- 6.9 Dnes máme odejet. Volodja zajišťoval nakládku a my na něj marně čekáme. Přijel odjel z malouny. Další den ztracen. A tak alespoň doplnujeme zásoby ovoce a zeleniny za nelidské ceny.
- 7.9. Konečně odjezd. Plný nákladník osob a materiálu míří pomalu na plato Karabi. Cesta brzy končí a začíná terén. A v něm končí zase nákladník. Vrtule prosekla chladicí. Naštěstí to bylo opravitelné a tak večer ve volném závrtku nedaleko meteorolog. stanice budujeme tábor.
- 8.9 Promí den na platu. Zdá se ozývá klapání esusi a křik „Smidanié“ Co asi bude? Byla kaše. A po ní nás Saša vede na porohovou exkurzi po platu. Připomíná spíše měsíční krajinu. Zdvíhá nádvíhu, řady štrapů, nikde ani kapka vody. Po obědě začíná první akce v propasti „Krubera“ nedaleko tábora. Ústup - 40m a pak protáhleý dóm a v jeho zděně malé okno vedoucí dle dalších bokate zdobených partií. s podzemními jezírky. Ty se v budoucnu staly našimi jedinými zdroji vody.
- 9.9. Budíček provádí Saša, který má dnes službu. Po smídání balíme nádobí a vyrážíme do terénu na východ od tábora.

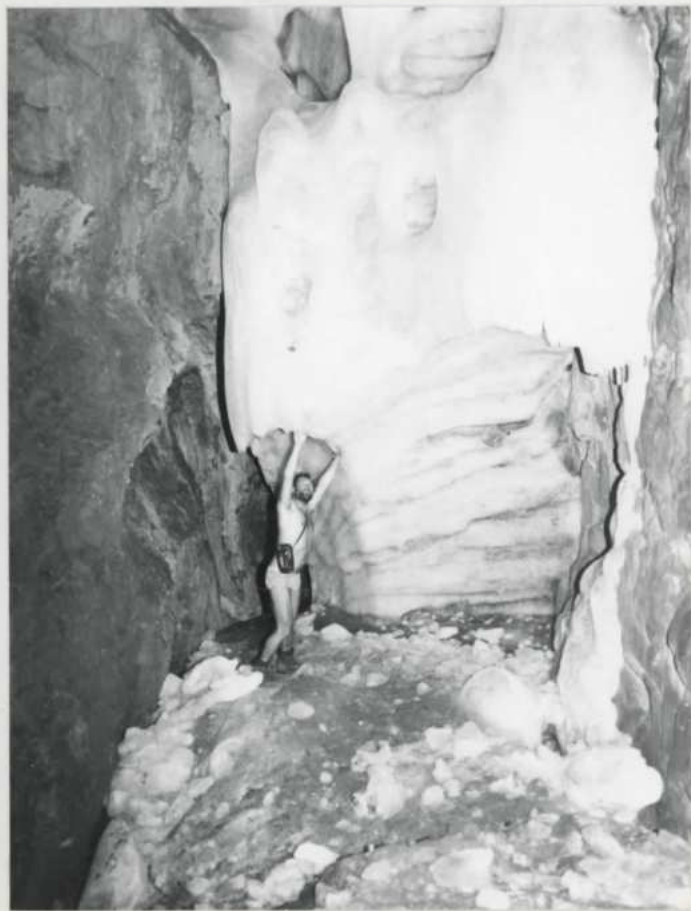
v J. KRUBERA

Po hodině pochodu dorazíme do vytýčeného rojnu a začneme hledat vstupy do propasti Monastýr a Dubljanského. Dlouho a marně. „Hauréka“ ozývá se konečně a akce může začít. Sestupujeme dle dle Vasjou a Volodjou do Dubljanského. Šachty - 25m a 10m jsme v obrovském koridoru přeplněném krapínky vysokými až 25m, jezírky v nich si Yura s Popikem hrad umyli nohy. Po prohlídce a fotodokumentaci vystupujeme na povrch přímo do listového hříže - a hned to tu vypadá jako by tu mělo piknik stádo vaverek. Pak jdeme k Monastýru, odkud právě vystupují sověti a smímí zpět do tábora.

V JESKVINI DUBLJANSKÉHO

„VENCA U LEDU“ (J. BOLŠOJ BUZLUK)

10.9 Jako minulé dny nás buď oštré slunce a srážení. Dnes je ucha. Po ní míříme do Monastýru, který navštívíme dnes k večeru. Úkol: mapování nových částí a fotodokumentace. S námi jde Volodya Tarimov. Do monastýru vedou dvě paralelní šachty které se po 30 m spojují v jednu - 90m. Sověti lezou toušitkou po řadě úklonů ale my volíme vyšší a kolmou cestu. Papa sjezdí metr pod ústí šachty a nabití expanzí nýt. Nýt je už kolmý sjezd 90m. Ze vstupního domu vybíhá prokopaná plazioka do nových částí, tvořenými dvěma obřimí domy. Vše fotíme a mapujeme. Všude okolo je mnoho motužných kápníků ještě sněhobílých. A pak nahoru. Mladým se při pohledu na malý suterénový lod ve výšce 90m trochu klepala kolena - ale vylezli to. Jura umoráný jak brok, proklínající celý svět - ale vylezl. Sověti zatím začali hledat nové díry - a měli úspěch. Jaky - se uvidí zítra.

11.9. Došla pitná voda - a tak pro ni musíme dopravit kuberu. To zabralo celé dopoledne. Dnes je česká kuchyně a Jana vaří guláš s knedlíky. Na první zaklepní už stáli všichni ve frontě. A Papa přidal ještě dort - což všechny přinutilo dát si občedě "dvacet". Po občedě jdeme na kurzi do ž. Bolšoj Buzlug. Veliké portlové caverny s moudřstvími kedu. Vašek Nazavíhal a hned si řadný kus naložil na záda. A hned byla v tábore ledníka.

12.9. Začíná naše explorační práce již večer jsme našli několik ústupů do podzemí a Papa objevil jakou nepřístupnou puklinu, kudy padaly kameny neznámého kam. A tak nás čekala robota. Na začátku promítá Papa první ústupem - a objevuje propast kr-16 (-16m), pak Jana sestupuje do propasti u mokly. J. A. končí slapě. A jdeme dál. Papa sestupuje do dalších dvou propastí - 40m a -30m - obě končí zdvořem suť a balvanů. A tak hlavní pozornost věnujeme otvirkové práci a objevené puklině. Sakdica kladivo se postupně střídá ve všech rukou a další další balvany postupně se ocitají na povrchu. Po 5 hodinách je konečně profil tak volný, že tudy může Papa a za ním Josef prolít. Propast po 24m končí opět zdvořem.

Podobně dopadla i novátská skupina.

Ikdyž naši propast hlubokou 41m. Pácer se vyřádíme umýt do koryta, kde chodí pít býci. Stihli to jen Papa a Janou. Ostatní byli vyhnali.

NAŽÍT NYT...

... SJEZD - 90m do MONASTYRU

... VĚRNÍ VĚŘÍCÍ ...

Speleologiči

Bohumír [J. Wagner] — V sobotu 25. srpna odcestuje z Bohumína do Sovětského svazu dvěma expedičními vozidly sedmičlenná výprava speleologů základní organizace České speleologické společnosti ORCUS. Cílem jejich cesty je krasový hřeben Laganaki v severozápadním Kavkaze, na kte-

řijíme pracovníky těchto profesí:

- ★ prodavačky vycučené i nevyučené pro prodejny v Českém Těšíně a Karvině.
- ★ topiče — nástup 1. září 1964
- ★ garážmistra pro dopravní středisko v Karvině.

Podrobnější informace získáte v útvaru kádrové a pers. práce Federálního odšápného řádu v Karvině-Hranicích, Rudé armády 651. tel. č. 455 41, kl. 74. (460)

13.9 Od rána opět taháme vodu z Krubera. A po obědi vyrazíme do tábora. Tentokrát na sever. Po půl hodině pochodu nachází Pepík s Juroou první vstup do země. Ihned instalujeme lana a Pepík míří v propasti. Za ním Jura. Tento objev měl hloubku 38m. Pokračujeme na sever a nalzáme další již objevený vstup a v sousedním závrtu úzkou neprůhlednou puklinu. Dostáváme se až za ž. Dubjanského, kde nám Jura chystá oběd - fasole. A hned to byl také poznat. Nedaleko j. Dubjanského nalzáme mezi stromy úzký otvor a utvářené kamenné leťi pěkně hluboko. Pepa, Vašek a Jura porádají tuto propast. Jura konstatovali, že měla hloubku - 65m a zařizovali výhledové - včetně krystalů a reliktů. Věc se pokoušeli o prodloužení. Ale marně. Do tábora jsme kapodivou trafili i v noci.

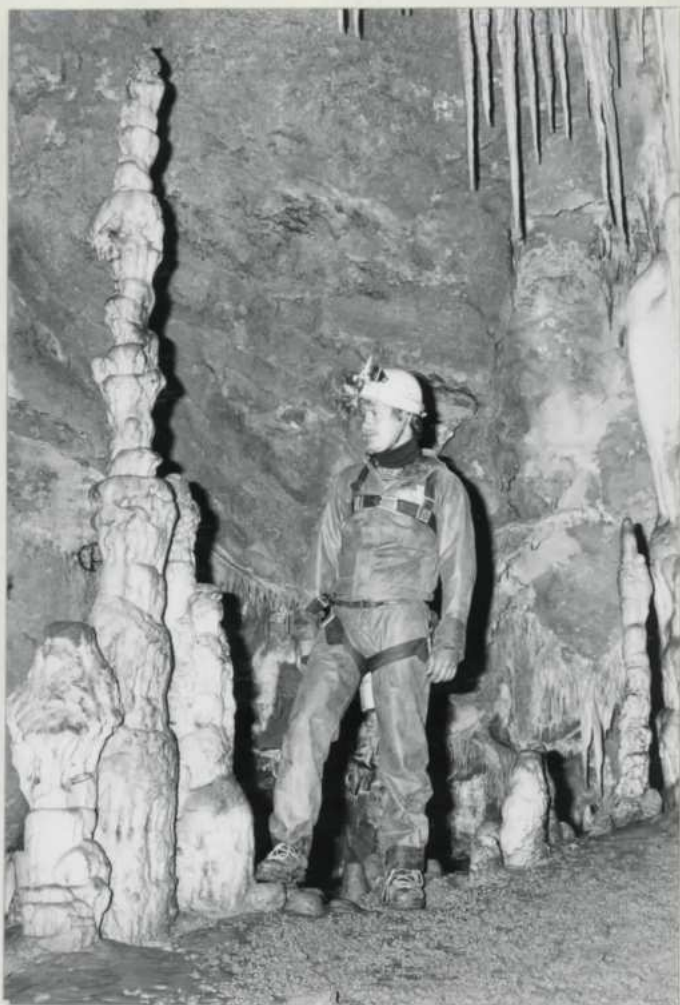
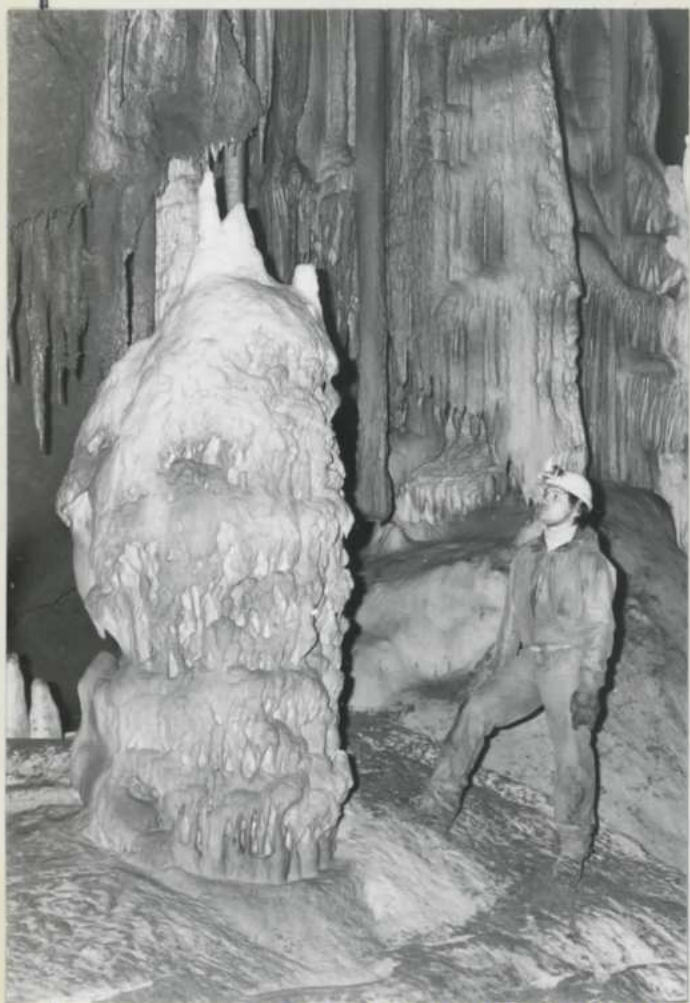
14.9. Taháme opět pitnou vodu a pak do tábora. - směrem na sever. Po hodině pochodu od tábora narazíme na další vstup a neprůhlednou puklinu. Ihned ji zvětšujeme a Pepa se těžce protahuje. Za ním je propast - 8m a neprůhledný meandr nad další šachtou. A kdme u leťi 50-60m. Přichází "Volodja Tarimov se svou záložnou, "virguli" a začíná vyměřovat náš budoucí objev a pravi: "Sousta otue veliké dnyy gupojené, hloubka více jak 50m - více nemohu změřit nežli máte krátké pásno". No uvidíme zítřa. Pepa a Josef stáží do dalšího vstupu. Sestupujeme do hloubky 30m a před námi meandr kamni krasající - dalšímu vstupu brání rasintovaný balvan. Práce na zítřa. Pokračujeme na sever. Nalzáme další vstupy - ale slunce již zapadá. V tábore nás přibýlo o 3 člany a přibyl bohužel i magnetofon a ten bohužel skřáhal celou noc.

15.9 Hned po snídkami vyřídíme do míst večerějšího objevení. Vašek s Pepou do "kozi' propasti" (název po objevení kozi' klavě ve vstupu) a Jura s Josefem do sousedního "š". Jura začíná porradit. Věc s Pepou buší do meandru jen frisky kladiva (zkladiva) Marně. Nemí prostor na rozmáchnutí a na sekání. Nakonec se Pepa rozhodl, že proleze. Na prolezitelným. Vše odstrojil i přílku - a prolezl.

Po něm to skusil Věc. Dostal tam jen nohy. Tak nastoupila Jura. Prolezla. Objeví cestu nůž začít. Instalace skot a nýtů, transport vybavení k ústí šachty a Pepa a Jura v ústí propasti - 45m k dalšímu ještě užšímu otvoru. Bouchají kladiva a Pepa sestupuje klouběji až na duo do hloubky - 71m. A nym' zpět. Snad i prod je snazší a méně bolestivý.

ŠILENEC VOLODA MĚŘÍ HLOUBKU
NÁSTI PROPASTI "K 71"

NAŠI MLADÍ U MLADÝCH STALAGMITŮ

PLATO KARABI

Průlasy jsou tak úzké, že tu není možno užití gipsy. Oškubání jak vrbec vyběhá Papovan z masáho najhlubšího dojevu. Zatím i Papik s Jurou promkli v "80" o osm metrů už - a konec. A tak se vracíme do táboru - dnes trochu dřív, abychom umyli nadržadí šaku.

16.9 Poslední den na výhledu do táboru na sever, kde jsme našli minule nádkik vstupu. První z nich kolmá šachta - 38 m a kromě kolubie má druhá - 28 m je opět šlepd. Tak aspoň sbíráme ořečky a míříme na východ k jezírku Egiz-Tinach. No spíš to bylo bahniště dobytka.

VELKÉ PRÁDLO NA TÁBORE

A všechny povrchové explorace stančily negotivně. Atak jsme se alespoň vybahnil v bahniště vodě a Jana naváděla kam sočima, když ve vodě skotčila hlupa naháčů. Až se opět zastavujeme u pastuchů na vodě za kterou nalézáme šumětku. Do táboru dorážíme zatím.

17.9 Dnes se opět táhne voda s krubera a Jana chystá knedlíky. A po nich míříme zas do táboru - tentokrát na JV. Do veliké kaverny, kterou večer sověti lokalizovali a ve které našli vstěnáček nestezarů okna. Do jednoho vystupuje volodě a do druhého na 12 metrovýmu převisem Pěpa. Pětina matakka. Čtyři šlepy a 4 smyčky a Pěpa je ucíle. Dle okna končí po krátké choůbě. Atak míříme dále na jih plata - až na kraj kam nás láká Tarimov. Tři mají objev. Bylo to dva - 6 m. Atak jdeme zpět a prozkoumáme další zdivovou řadu. Nacházíme otraz ucpaný kalvany a kostrou koně. Papik se do ní spouští a z končí u nepřilezná pukliny. Nacházíme i další ostupy - ale ho je práce nazítří.

18.9 Bálíme "nddobi" a vyrážáme zřadna do táboru. asi 1 km jižně od táboru. Sověti do propasti - 80 nedaleko táboru potusit se o protomgaci. Do prvního otvoru slézá Pěpa a končí v hloubce - 15 m. Stejně tak končí i Jura ve vedlejší díra. Zato Venca odstraňuje balvan a objevuje propast podstatně hlubší. Nakonec zde dosahuje hloubky - 51 m a jak prapřáslie - "je to zřad jako v kněhyni." Večer bylo v táboře veselo - neb Valera měl narozeniny a dle starého dobrého ruského zvyku to slavil vodkou.

19.9 Poslední den na platu. Vracíme se večer již jako rožonu. Zbyly nám tu nějaké neprozkoumané vstupy. Do první, mohutné šachty sjezdí Venca, Pěpa a Jana - a do sahují - 41 m.

DO OBJEVENÝCH ÚSTUPŮ: KR-38m

JESKYNĚ U MOHYLY

DO KR 72 m

I TO JE VĚŇA

Zdalší vylétají holubi, která se marně i přes faminy protesty sna-
žeme ukarantovat. Poslední díra patří Pepíkovi a Jurkovi - malý
otvor u prostřed zdi. Divaziz zničíma - a hloubka 72m. A aby
si ji Jura zapamatoval - tak nadně udělal potřebu. Velkou!
To byla rychlost výstupu. Odpoledne nás čekala ačista ma-
teriálu - a večer hry. Něco pro Vanou. To byl rachot. Každá redakční
tak pořádne. Nejdříve hra na Stony, pak přetahování lanem
(ČSSR-SSSR 1:1), boj o hrníčky, morálkami klíče na mti a p. No
končiny star v soutěži 4:4.

20.9. Všeckalíma nakládáme do
automobilu a adesilidme do
Srimfaropolu. A my pašky 30km
do Peravalného na trolejbus.
No to byla cesta! V Peravalnému
byl otevřen bar i restaurace
a všichni se tam urkali jak
žezmí psi. Papa a Vanou
poručili baterii portvegni
a pak... Pepu adnase Volo-
da, Vanou uložila karisa.
No bavili cestou celý Srim-
faropol. A Jana měla
prdu s Pepou ještě cele
přišti dopoledne

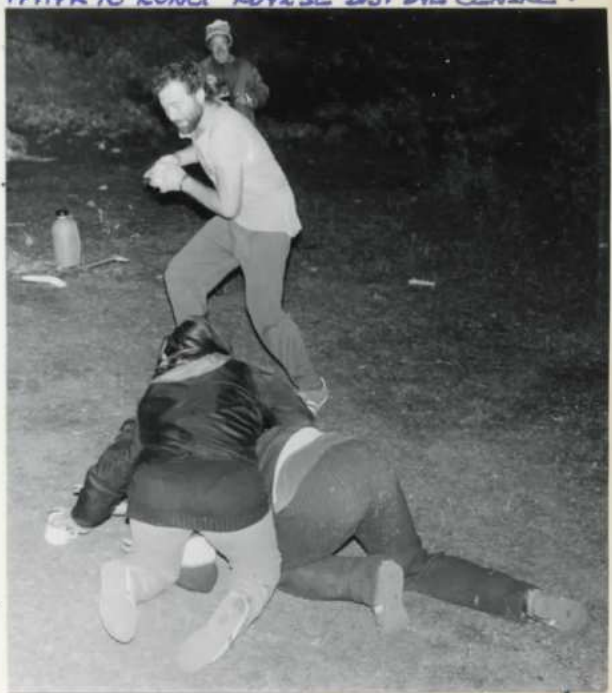
BOJO HRNICKY..

ATRAK TO KONČI KDVŽ SE BJI DVŠ ŽENSKÉ!

21.9. Vše balíme na cestu a miříme opět
do bořně. A po bami zasa na cslavy
našeho odjzdu

22.9. Poslední den na krynu jedeme k mo-
ři s potápečským vybavemím. Sašo
se rozhodl nás corčit v potápečmí.
Najdítne Vačka - ten mu po minutě
vydýchal celou láhev, pak Pepika
ten to zachvilí usdal stejně jako
Jura - a pak přišta bouře a bylo po
koupám

23.9. Cesta zpět - a hrad na krynu
porucha. Ležiško vodní pumpy. Tak
tam Janca ormetal gumu a to
vydrželo až do Bohumína.

24-25.9. Dorážíme opět do Lrova a na nádraží vyzvedáme
Juru a Pepika svaky a miříme na klubouru KSS.
Ta nám byla opět domovam pro další dan.

26.9. Papa, Jana a Vanca v ŠIROZ a Jura a Pepikem komplita na
a s problémy vlaků se opět uradíme do Bohumína. A naše
babicka ŠIROZ opět jednou dežela. Na posted. Ohoj Jozef.

ORCUS do Sovětského svazu

Expedice »Laganaki 84«

V sobotu 25. srpna odcestuje z Bohumína do Sovětského svazu dvěma expedičními vozidly sedmičlenná výprava speleologů základní organizace České speleologické společnosti ORCUS.

Cílem jejich cesty je krásný hřeben Laganaki v severozápadním Kavkaze, na kterém se uskuteční další sovětsko-československá výzkumná speleologická expedice, připravená bohumínskými a krymskými speleology. Úkolem více než měsíční výpravy je provést první výzkumy krasu v dosud neprobádaném hřebenu, kde při prvních pozorováních byly nalezeny četné vertikální vstupy do podzemí a v údolí pod hřebem Laganaki i mohutné vývěry podzemních vod. Speleologové proto předpokládají existenci rozsáhlých

a hlubokých jeskynních systémů v tomto hřebenu, k jejichž objevu by měla přispět i tato výprava.

Kromě vlastních výzkumů budou speleologové na hřebenu provádět dokumentační a topografické práce jak na povrchu, tak v objevených jeskynních systémech a plnit i další úkoly, jako odebrat vzorky hmyzu a podobně.

Výprava, která je již čtvrtou společnou expedicí krymských a bohumínských speleologů na Kavkaze, se vrátí do Bohumína na konci září.

J. WAGNER

SEŠTUP DO M. BUZUKI

V hlubinách tajemného Tyrke

Po několika týdnech pobytu v Sovětském svazu se vrátila do vlasti 5členná skupina mladých jeskyňářů speleologického klubu Orcus SOU strojrenského ŽD Bohumín. S jejich vedoucím JOSEFEM WAGNEREM jsme hovořili o výsledcích deváté společné expedice, pořádané s přáteli ze Simferopolu:

„Ve výpravě do Krymského krasu, jeho východní oblasti od hřebene Tyrke, bylo spolu s námi i dvanáct sovětských speleologů. Základní tábor jsme založili na rozsáhlém platu, které připomínalo měsíční krajinu. Krasová lokalita má jen nízkou květenu a křoviny, zato podzemí je bohatě zdobeno krápníky s nádhernými krystaly. Na povrchu nikde ani stopy po vodě. Tu jsme

každý třetí den vynášeli z jezírka v jedné z propastí.“

A jak jste obstáli v podzemí?

„Na tři sta jeskyní, zejména na okrajích plata, bylo probádaných. Společně jsme některé navštívili, ve třech skupinách také nalezi dalších osmdesát nových. Naši nehlubší, více než sedmdesátimetrovou, jsme pojmenovali Kozí, podle kostry, kterou jsme našli ve vstupním prostoru.“

Byly sestupy do říše netopýřů obtížné?

„Ano, zejména úvodní části propastí byly velmi úzké. Některé jsme rozšiřovali až deset hodin denně, aspoň natolik, abychom protáhli svá těla. I když bez přílby a další výstroje.“

A jaký je tvůj největší zážitek?

„Postaral se o něj Voloda Tarimov. Byl s ním poprvé. Pomocí jednoduchého přístroje, který mu pracoval obdobně jako proutek při hledání vody, dokázal nejen najít propast, ale také určit hloubku a na povrchu zaměřit podzemní prostory. Ověřovali jsme jeho odhady, ve většině případů byly překvapivě přesné.“

(se)

SPELEOLOGOVÉ Z NORINBERKU V NÁS

29.8.7.9

Na oplátku našich návštěv u kolegů speleologů u Muzea v Norinberku v NSR v roce 1983 a 1984 jsme je také pozvali k nám. A přijeli. Devět členů klubu na čele svedoucím H.J. Götzem.

29.8. V nočních hodinách zastavují před klubovnou tři vozy z německými poznávacími značkami a z nich vystupují naši kolegové z Norinberku. Ljuba a Vetaš je otáží za náš klub a ihned vedou na novou klubovnu.

30.8. Dnašek patří k organizačním záležitostem. Nejdrív ve registraci na KB v karovně, pak prohlídka našich světel zásobaných obchodu a večer společná večeře na hotelovém domě. Další šok pro kapitalisty. Toto zdaleka nemohou dovolit. Po večeři je soukromě znovu - skvělými diapozitivy z našich expedic. Zvláště u Emma-Bojer-časaru se mohli ukřičet obdivem.

31.8. Dnašek patří exkurzi do Beskyd. V doprovodu Radima Vetaše a Ljuby vyježdíjí jejich gary až na kněhy - ni. A pak hříd domí. První skupinu vedl Vetaš a druhou Radim. To byl pro němece nový zážitek. Pseudokras neznali. A z kněhyně je vedeme do rožnovského skanzenu. Fotoaparáty jen krčely - a málem fotili i vrátneho.

... A VYJELI AŽ NA KNEHYNI...

.. A DOMĚ JE VEDE RADIH..

POLSKU

NA OSĽAVÁCH

KOMÍN

A - NA

15 - 18.1

A tak zatím co jedni doh-
nají podzimní brádky
na komíně dvojčeli i Rybany
v Bielsko-Bialéj probíhají
oslavý 15. let od založení
společenského klubu. PTTK.

A tam jsme nemohli chybět.

A tak v úhýaně Š 1203
Papa, Cici a Ljuba jedou
do Bielska.

V pátek - oficiální oslavý a v sobotu
jedeme do "Soli" na horské
středisko - a tam oslavý pokračují.

Po promítání diapozitivů našich
přátel ze Španělska, jsme
všechny šokovali obrázky z Emira
Bojir-chasaru i expedice
"Pyranos" - a pak začala
neformální zábava, která
skončila v pět ráno - či vlastně
skončila - jen byla přerušena
srádaní.

A pak Š 1203 zůstala věrná
své tradici - získala si
starter. A tak jsme tlačili my
naši přátelé i celíci.

SLAVNOSTNÍ AKTIV
V BIELSKU ...

A POKRAČOVÁNÍ V SOLI

PŘEDSEDA A JEHO PES

Orcus přínosem oprav

V rámci velkých oprav železničního dvojkolí se provádí i generální oprava karuselové pece. Do opravárenských prací se zapojili i svazáci — ZO SSM ORCUS SOU našeho podniku, kteří na žádost vedení opravy provedli operativně a rychle nátery vnějšího a vnitřního pláště komína. Touto činností i dalšími pracemi, jako bylo například hloubení studní na užitkovou vodu na internátě našeho SOU nebo pravidelné čištění zaskleného pláště budov dílen SOU a tělocvičny TJ, znovu prokazují, že jejich znalosti mohou být velkým přínosem pro zabezpečení různých oprav a prací ve výškách i v hlubinách.

3. 11 A TENTOKRÁTE BISKUP

Sobota jako jina.
Janá pro Biskupa.
Atedy i pro nás.
Trochu mu tu veselku
musíme osladit.

Atak před půl je-
dandstou stojí
ORCUS před MĚNV.
A snámi tradiční
koule na nohy,
pás zbrojí pro
nevěstu a samo-
zřejmě dar.
Bedna plná
hrušek. To
do začátku
manželství.
A aby vše bylo
jednoduché,
vyhodil Děžo
omylem do křoví
pravý klíč od zámku
řetězi. Atak se
Biskup marně
vypldcal alkoholem
i penězi. Klíče
nabylo. Atak
po pátrání všech
byl klíč nalezen
a manželé
osvobozeni.

A UR' JSOU V TOH.

AHUSI' PLATIT'!

SPELEOSALON

SPELEOSALON

84

Poprvé v historii čss a poprvé v čsr jsme uspořádali mezinárodní výstavu fotografií se speleologickou tematikou. A jak dopadla?

Černobílé foto:

1. místo: Ing. J. Poláček
2. " M. Elidš
3. " " "

Barevné diapozitivy 24x36:

1. místo: J. Wagner
2. " : " "
3. " : " "

Zvláštní cena poroty: J. Wagner

Mezinárodní výstava

V pátek 16. listopadu bude v velkém sále závodního klubu ROH slavnostní vernisáž mezinárodní soutěžní výstavy fotografií se speleologickou tematikou.

Výstavu, která se koná v počest 100 let trvání podnikání, pořádá pod záštitou ústředního výboru České speleologické společnosti ZO ČSS 7-01 ORCU Bohumín. Součástí expozice, která potrvá do 30. listopadu, bude také soutěž diaporitů, která proběhne 17. listopadu od 18.00 hodin v klubu M. Želinka.

Výstava bude otevřena od 18 hodin.

POHLED NA VÝSTAVNÍ SÁL

KOMISE PŘI PRÁCI

KOUFENĚ DO BESKYD

- 30.11. Nejdříve vyrazili Cici, Radim a Norbart na Ondrašovky - neboť již rok tam máme termohydrografy a ty nutně potřebovaly nasuší vzduch. A tak je vynесли ven na opravu do klubovny.
- 1.12. První den prosince jedeme do Beskyd znovu. Pořádali nás o to členové ČKČO Beskydy - net se chtěli na vlastní oči přesvědčit jak to opravdu pod zemí ČKČO vypadá. A tak Pápa, Cici, Děžo, Yera, Janusz a dva trpaslíci vyjeli na Pustevny - kde je čekal houf ochránců. Samozřejmě v hospodě. A tak řada lidí se vydala na kněhyni.
- Sestupujeme k jeskyním a nevěříme svým očím. Z druhé strany jde kdříve další dav. A tak tou díry vypadalo jak na prvním místě. Ale jak je už všechny dostat dolů aniž bychom nepáli jeskyním. A tak to dělíme. Část přes Velkou propast - část přes krápníkovou chodbu a všichni na dno. No tolik lidí neparmatorali ani nejstarší netopýři, kteří si mohli dnes krky ukroutit.
- Ale kněhyně mnohým nestačila - a proto se jde do Cyničky. Smad jim to tu znechutíme. Neznachukli. Nežápa se cítil 9-ti letý Dan, kterému udělaly problémy ani nejužší plazičky - a tak jsme je hned využili k exploraci nových partií. Dan prolézal sítami tudy Pápa prostrčil jen nohy - a to je co říci. Bohužel naše kancilo stěpě. A venku byla už tma. Tedy čas na cestu do Bohumína s zastávkou u Ondrašce.

ZA DO NETOPÝRY JESENÍKU

Až na zemi sedící
maše Mařena Štrob
a v m' Papa, Vanka,
Ljuba, Radim a Norbert
míří do zlatých hor.

A proč? Do dolu se netopýry.

Nejdříve samozřejmě zastavíme u Garyho
a přibíráme jej i jeho dva koligy a vyjéždíme ozhně
na hřeben ke Karlovi. Mařa stěna, dře diferákem počestě
ale vyjela. Gary, Jura a Radim míří na Karla a
ebytak na delší doly. Nejdříve olověný, už tu sledujeme
vyššou star vodu a pak hledáme Nové stoly.

Našli jsme je a pak hned na multé patro. Marně.

Voda stoupla tak, že do dolu nemůžeme. Jedině po-
morkou. A tak čekáme před vstupem. Mrzne a
foto se chvíli je tuoken a to je šance pro věnu aby
porail v okolí několik kmanů malíkovou kranou
a udělal vatra.

Za tmy počasovým limitu přivodí Vanka skupinu zkar-
la a jedeme dolů ke Garymu. Na nocleh. Samo-
zřejmě až po „šlaftunků“.

Neděle - a zasa na akci. Tentokrát na Rajvitz.

Item Mařa vyjela a my se firačkádk k údoliam
okolo chodících turistů kňáme po dolech se nato-
pýry. A zas hledíme na vyššou hladinu vody.

Zatímco Papa, Radim a Vanka kontrolují sta-
vé doly - Gary vede hledat ostatní „vodní díl“

A našli. Jež ratoparj.

A tak se Jura sněžil v mraze a šup do dolu
v frankách. Tomu se říká „pionýr explorace“.

A tak jsme vše opět zvládli a akci zakončili
u speciality v Tustém mlýně.

Ahoj RF

